

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/61

av den 10 oktober 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 460, och

av följande skäl:

- (1) Under likviditetsfasen i den finanskris som började 2007 upplevde många kreditinstitut stora svårigheter eftersom de inte hade lyckats förvalta sin likviditetsrisk på ett förståndigt sätt, trots att de hade bibehållit lämpliga kapitalnivåer. Vissa kreditinstitut blev för beroende av kortfristig finansiering som snabbt sinade under finanskrisens inledning. Dessa kreditinstitut blev då sårbara för likviditetskraven eftersom de inte hade en tillräcklig volym likvida tillgångar för att uppfylla kraven på att ta ut kapital (utflöde) under stressperioden. Kreditinstituten var sedan tvungna att avveckla tillgångar i en nödförsäljning, vilket skapade en självförstärkande nedåtgående prisspiral och brist på förtroende för marknaden, vilket i sin tur utlöste en solvenskris. Till sist blev många kreditinstitut alltför beroende av centralbankens tillhandahållande av likviditet och de var tvungna att räddas genom massiva kapitaltillskott från statskassan. På så vis blev det uppenbart att det var nödvändigt att utarbeta ett detaljerat likviditetstäckningskrav med målet att undvika denna risk genom att göra kreditinstituten mindre beroende av kortfristig finansiering och centralbankens tillhandahållande av likviditet, och mer motståndskraftiga mot plötsliga likviditetsstörningar.
- (2) Artikel 412.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ålägger ett likviditetstäckningskrav på kreditinstitut i allmänna ordalag som en skyldighet att inneha "likvida tillgångar till ett sammanlagt värde som täcker likviditetsutflöden minus likviditetsinflöden i stressituationer". I enlighet med artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013 har kommissionen befogenhet att i detalj specificera detta likviditetstäckningskrav och under vilka omständigheter behöriga myndigheter måste ålägga specifika in- och utflödesnivåer för kreditinstitut för att fånga specifika risker som de utsätts för. I enlighet med skäl 101 i förordning (EU) nr 575/2013 ska bestämmelserna vara jämförbara med den likviditetstäckningskvot som fastställs den internationella ramen för likviditetsriskmätning, -standarder och -bevakning från Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad BCBS), med beaktande av unionens och nationella särdrag. Fram till ett fullständigt införande av likviditetstäckningskravet från den 1 januari 2018 ska medlemsstaterna kunna tillämpa ett likviditetstäckningskrav på upp till 100 % för kreditinstitut i enlighet med nationell lagstiftning.
- (3) I enlighet med BCBS likviditetsstandarder ska bestämmelser antas för att definiera likviditetstäckningskravet som en kvot av ett kreditinstituts buffert av "likvida tillgångar" för dess "nettolikviditetsutflöden" under en stressperiod

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

på 30 kalenderdagar. "Nettolikviditetsutflödena" ska beräknas genom att dra av kreditinstitutets likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden. Likviditetstäckningskvoten ska uttryckas som ett procenttal och fastställas på en lägsta nivå på 100 % när den har införts helt, vilket indikerar att ett kreditinstitut innehar tillräckligt med likvida tillgångar för att bemöta sina nettolikviditetsutflöden under en stressperiod på 30 dagar. Under en sådan period ska ett kreditinstitut snabbt kunna konvertera sina likvida tillgångar till kontanter utan centralbankslikviditet eller offentliga medel, vilket kan leda till att dess likviditetstäckningskvot tillfälligt sjunker under nivån på 100 %. Om detta skulle hända eller förväntas hända vid någon tidpunkt ska kreditinstitutet uppfylla de specifika krav som anges i artikel 414 i förordning (EU) nr 575/2013 för att inom skälig tid höja sin likviditetstäckningsnivå till miniminivån.

- (4) Endast fritt omsättningsbara tillgångar som snabbt kan konverteras till kontanter på privata marknader inom en kort tidsram och utan betydande värdeförlust ska definieras som "likvida tillgångar" när det rör sig om kreditinstitutens likviditetsbuffertar. I enlighet med del sex i förordning (EU) nr 575/2013 och BCBS klassificering av likvida tillgångar ska passande bestämmelser skilja mellan tillgångar med extremt hög likviditet och kreditkvalitet eller tillgångar på nivå 1, och tillgångar med hög likviditet och kreditkvalitet eller tillgångar på nivå 2. Den senare ska delas in ytterligare i tillgångar på nivå 2A och 2B. Kreditinstitutet ska inneha en lämpligt diversifierad buffert av likvida tillgångar med beaktande av deras relativa likviditet och kreditkvalitet. Således ska varje nivå och undernivå omfattas av specifika krav gällande nedsättningar och begränsningar av den totala bufferten och, när det är tillämpligt, ska differentierade krav tillämpas mellan nivåer och undernivåer och mellan kategorier av likvida tillgångar inom samma nivå eller undernivå, som ska vara striktare ju lägre likviditetsklassificering de har.
- (5) Vissa allmänna och operationella krav ska tillämpas på likvida tillgångar för att säkerställa att de kan konverteras till kontanter inom en kort tidsram, med vissa undantag för specificerade tillgångar på nivå 1 när det är tillämpligt. Dessa krav ska specificera att likvida tillgångar ska hållas fria från eventuella hinder som förhindrar dem från att säljas, vara enkla att värdera och finnas listade på erkända börsar eller vara överlåtbara på aktiva sälj- eller repomarknader. De ska även se till att kreditinstitutets enhet för likviditetsförvaltning hela tiden har åtkomst till och kontroll över sina likvida tillgångar och att de tillgångar som utgör likviditetsbufferten är lämpligt diversifierade. Diversifieringen är viktig för att säkerställa att ett kreditinstituts förmåga att snabbt likvidera likvida tillgångar utan en betydande värdeförlust inte äventyras av att de tillgångarna är sårbara för en vanlig riskfaktor. Kreditinstitutet ska även vara tvungna att säkerställa valutabeteckningens enhetlighet för sina likvida tillgångar och sina nettolikviditetsutflöden för att förhindra att en orimlig valutaobalans äventyrar deras förmåga att använda sin likviditetsbuffert för att uppfylla likviditetsutflödena i en specifik valuta under en stressperiod.
- (6) I enlighet med rekommendationerna från Europeiska bankmyndigheten (EBA) i dess rapport av den 20 december 2013 som utarbetats i enlighet med artikel 509.3 och 509.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska alla typer av obligationer som emitterats eller säkerställts av medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker samt sådana som emitterats eller säkerställts av överstatliga institut ges nivå 1-status. Som EBA observerade finns det starka tillsynsargument för att inte diskriminera mellan olika medlemsstater eftersom uteslutning av vissa statsobligationer från nivå 1 skulle skapa incitament att investera i andra statsobligationer inom unionen, vilket skulle leda till en fragmentering av den inre marknaden och öka risken för ömsesidig spridning i en kris mellan kreditinstitut och deras statsobligationer (nedan kallat *bank-sovereign nexus*). För tredjeländer ska nivå 1-status ges exponeringar mot centralbanker och suveräna stater som har tilldelats en riskvikt på 0 % enligt kreditriskbestämmelserna i avdelning II i del 3 i förordning (EU) nr 575/2013, enligt BCBS-standarden. Exponeringar mot delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter och offentliga organ ska endast ges nivå 1-status när de behandlas som exponeringar mot deras nationella regering och den senare gynnas av en riskvikt på 0 % i enlighet med samma kreditriskbestämmelser. Samma status ska tillämpas för exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer med en riskvikt på 0 %. Med tanke på den extremt höga likviditet och kreditkvalitet som visas av sådana tillgångar ska kreditinstitut få ha dem i sina buffertar utan begränsning och de ska inte vara föremål för något nedsättnings- eller diversifieringskrav.
- (7) Tillgångar som emitterats av kreditinstitut ska i allmänhet inte ses som likvida tillgångar, men nivå 1-behandling ska ges banktillgångar som stöds av medlemsstaters regeringar, som subventionerade och statsägda långgivare samt privata banktillgångar med en uttrycklig statlig garanti. De senare är ett arv från finanskrisen som bör fasas ut och således bör endast banktillgångar med en statlig garanti som beviljades eller anslogs innan den 30 juni 2014 godtas som likvida tillgångar. Likaså ska prioriterade obligationer som emitterats av vissa specificerade kapitalförvaltningsorgan i vissa medlemsstater behandlas som tillgångar på nivå 1 enligt samma krav som tillämpas på

exponeringar mot nationella regeringar i respektive medlemsstat, men bara med en tidsbegränsad effekt.

- (8) Säkerställda obligationer är skuldinstrument som emitterats av kreditinstitut och säkerställts av en säkerhetsmassa med tillgångar som vanligtvis består av hypotekslån eller lån inom den offentliga sektorn för vilka investerare har en prioriterad fordran i händelse av fallissemang. Deras säkerställda karaktär och vissa andra säkerhetsegenskaper, t.ex. kravet på att utgivaren ska ersätta osäkra tillgångar i säkerhetsmassan och se till att säkerhetsmassans värde överstiger obligationens nominella värde (nedan kallat *tillgångstäckningskrav*), har bidragit till att göra säkerställda obligationer relativt vinstgivande instrument med låg risk med en viktig finansieringsroll på de flesta medlemsstaters hypoteksmarknader. I vissa medlemsstater överstiger emissionen av utestående säkerställda obligationer gruppen av utestående statsobligationer. Särskilt vissa säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 1 uppvisade en utmärkt likviditetsprestanda under en period som sträckte sig mellan den 1 januari 2008 till den 30 juni 2012, som analyserats i EBA:s rapport. Trots detta rekommenderade EBA att dessa säkerställda obligationer ska behandlas som tillgångar på nivå 2A för överensstämmelse med BCBS-standarder. Med tanke på övervägandena ovan gällande deras kreditkvalitet, likviditetsprestanda och roll på unionens finansieringsmarknader är det dock lämpligt att dessa säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 1 behandlas som tillgångar på nivå 1. För att undvika överdrivna koncentrationsrisker och till skillnad från andra tillgångar på nivå 1 ska innehavet av säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 1 i likviditetsbufferten omfattas av en övre gräns på 70 % av den totala bufferten, en nedsättning på minst 7 % och diversifieringskravet.
- (9) Säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 2 ska erkännas som tillgångar på nivå 2A och omfattas av samma övre gräns (40 %) och nedsättning (15 %) som tillämpas för andra likvida tillgångar på denna nivå. Detta kan berättigas på basis av tillgängliga marknadsdata som indikerar att säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 2 har större likviditet än andra jämförbara tillgångar på nivå 2A och 2B, som värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet på kreditkvalitetssteg 1. Vidare skulle bedömningen av dessa säkerställda obligationer såsom lämpliga för likviditetsbufferten bidra till att diversifiera gruppen av tillgängliga tillgångar inom bufferten och förhindra en otillbörlig diskriminering eller en klippeffekt mellan dem och säkerställda obligationer på kreditkvalitetssteg 1. Observera dock att en betydande andel av dessa säkerställda obligationer fick kreditkvalitetssteg 2 som en följd av en försämrad ranking från den nationella regeringen i den medlemsstat där utgivaren var etablerad. Detta återspeglade det landspecifika tak som normalt ingår i rankingsinstitutens metodik, som slår fast att finansinstrument kanske inte kan rankas över en viss nivå i förhållande till deras respektive högsta ranking. De landspecifika taken gjorde det på så sätt på förhand omöjligt för de säkerställda obligationer som emitterats från dessa medlemsstater att nå kreditkvalitetssteg 1, oberoende av deras kreditkvalitet, och reducerade i sin tur deras likviditet i förhållande till säkerställda obligationer av liknande kvalitet som emitterats från medlemsstater och som inte hade försämrats. Unionens finansieringsmarknader har på så sätt blivit synnerligen fragmenterade, vilket understryker behovet av att hitta lämpliga alternativ till externa rankingar som ett av kriterierna inom tillsynslagstiftningen när det gäller att klassificera likviditets- och kreditrisken för säkerställda obligationer och andra tillgångskategorier. Enligt artikel 39b.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽¹⁾ ska kommissionen senast den 31 december 2015 avlägga rapport om alternativa verktyg för kreditriskbedömning, i syfte att avlägsna alla hänvisningar till kreditvärderingar för regleringsändamål i unionsrätten senast den 1 januari 2020.
- (10) Vad gäller värdepapper med bakomliggande tillgångar har EBA rekommenderat att endast värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet på kreditkvalitetssteg 1 ska erkännas som tillgångar på nivå 2B och omfattas av en nedsättning på 25 %, i enlighet med deras egna empiriska resultat och med BCBS-standarderna. Det är också lämpligt att avvika från denna rekommendation och utvidga godtagbarheten gällande nivå 2B till vissa värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet med andra bakomliggande tillgångar. Ett större urval av godtagbara underkategorier för tillgångarna skulle öka diversifieringen inom likviditetsbufferten och främja finansieringen av real ekonomin. Vidare skulle bank-sovereign nexus försvagas och fragmenteringen inom den inre marknaden skulle mildras eftersom tillgängliga marknadsdata visar på en låg korrelation mellan värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet och andra likvida tillgångar, t.ex. statsobligationer. Dessutom finns det bevis för att investerare tenderar att samla högkvalitativa värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet med kortviktad medellivslängd och höga förutbetalda kostnader under perioder med finansiell obalans, eftersom dessa snabbt kan konverteras till kontanter och kan ses som en trygg likviditetskälla. Detta gäller i synnerhet för värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, med bakomliggande lån och leasingavtal

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

för finansiering av motorfordon (nedan kalldes värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet inom billån), som uppvisade prisvolatilitet och en genomsnittlig spread som kan jämföras med de för värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet under perioden 2007–2012. Vissa delar av konsumentkreditvärdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, t.ex. kreditkort, uppvisade också jämförbara goda likviditetsnivåer. Slutligen kan godtagandet av värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet med bakomliggande realkonometillgångar, som de som redan nämnts och lån till små och medelstora företag, bidra till ekonomisk tillväxt eftersom detta skulle skicka positiva signaler till investerare med avseende på dessa tillgångar. Lämpliga bestämmelser bör därför erkänna värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, men inte bara bakomliggande hypotekslån, utan även billån, konsumentkredit och lån till små och medelstora företag som tillgångar på nivå 2B. För att bevara likviditetsbuffertens integritet och funktionalitet ska deras godtagbarhet dock omfattas av vissa krav på hög kvalitet i enlighet med de kriterier som ska tillämpas avseende enkelhet, insyn och standardisering inom annan sektorslagstiftning inom finanssektorn. För värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet bör kraven på hög kvalitet innefatta att vissa kvoter för förhållandet mellan lånet och värdet eller mellan lånet och inkomsten. Dessa krav bör dock inte tillämpas på sådana värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet som har utfärdats innan likviditetskravet i fråga börjar tillämpas. För att kompensera för den mindre höga likviditet som iakttagits i fråga om konsumentkreditlån och lån till små och medelstora företag med värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet i förhållande till värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet och värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet inom billån ska den förra omfattas av en större nedsättning (35 %). Alla värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet ska, precis som andra tillgångar på nivå 2B, omfattas av den totala övre gränsen på 15 % för likviditetsbufferten och av ett diversifieringskrav.

- (11) Bestämmelserna för klassificering, krav, övre tak och nedsättningar för återstående tillgångar på nivå 2A och 2B ska ligga i linje med BCBS:s och EBA:s rekommendationer. Aktier och andelar i fonder ska å andra sidan behandlas som likvida tillgångar på samma nivå och i samma kategori som de tillgångar som ligger bakom företaget.
- (12) Vid fastställandet av likviditetstäckningskvoten är det också lämpligt att ta hänsyn till den centraliserade förvaltningen av likviditet i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem, där det centrala institutet eller organet har en funktion som liknar en centralbanks funktion eftersom medlemmarna i nätverket vanligtvis inte har direkt tillgång till den senare. Lämpliga bestämmelser bör därför erkänna avistainlåning från medlemmarna i nätverket med det centrala institutet som likvida tillgångar och annan likviditetsfinansiering som finns tillgänglig för dem från det centrala institutet. Inlåningar som inte uppfyller kraven för likvida tillgångar ska gynnas av de förmånliga utflödessatser som tillåts för operativa inlåningar.
- (13) Utflödessatser för stabila inlåningar från allmänheten fastställas till en standardnivå på 5 %, men en förmånlig utflödessats på 3 % ska tillåtas för alla kreditinstitut som är anslutna till ett insättningsgarantisystem i en medlemsstat som uppfyller vissa strikta kriterier. För det första ska hänsyn tas till medlemsstaters genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁾. För det andra ska en medlemsstats system uppfylla specifika krav gällande återbetalningsperiod, förhandsfinansiering och tillgång till ytterligare finansiella medel i händelse av att en stor andel av dess reserver tas i anspråk. Slutligen ska tillämpningen av den förmånliga satsen på 3 % omfattas av förhandsgodkännande från kommissionen, vilket endast ska beviljas när kommissionen är övertygad om att medlemsstatens insättningsgarantisystem uppfyller ovanstående kriterier och att det inte finns någon överskuggande oro gällande funktionen på den inre marknaden för inlåningar från allmänheten. Hur som helst ska den förmånliga satsen för stabila inlåningar från allmänheten på 3 % inte tillämpas före den 1 januari 2019.
- (14) Kreditinstituten ska kunna identifiera andra inlåningar från allmänheten som omfattas av högre avvecklingssatser. Lämpliga bestämmelser ska baseras på EBA:s riktlinjer om inlåningar från allmänheten som omfattas av andra utflöden ska ange kriterierna för identifiering av dessa inlåningar från allmänheten på grundval av deras specifika egenskaper, närmare bestämt inlåningens totala storlek, inlåningens karaktär, ersättningen, möjligheten till återkallande och huruvida insättaren har sin hemvist i landet eller inte.
- (15) Man kan inte anta att kreditinstituten alltid kommer att få likviditetsstöd från andra företag som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem när de har svårt att uppfylla sina betalningsskyldigheter. När inget undantag har beviljats för tillämpningen av likviditetstäckningskvoten på individuell nivå i enlighet med artiklarna 8 eller 10 i förordning (EU) nr 575/2013 bör dock likviditetsflödena mellan två kreditinstitut som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem i princip ta emot symmetriska inflödes- och utflödessatser för att undvika likviditetsförlust på den inre marknaden, under förutsättning att alla nödvändiga skyddsåtgärder är på plats och endast med förhandsgodkännande från de inblandade behöriga myndigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

Sådan förmånsbehandling ska endast ges till gränsöverskridande flöden på grundval av ytterligare objektiva kriterier, inklusive tillhandahållarens och mottagarens låga likviditetsriskprofil.

- (16) För att förhindra att kreditinstituten enbart förlitar sig på förväntade inflöden för att uppfylla sin likviditetstäckningskvot, och också för att säkerställa en miniminivå för innehav av likvida tillgångar, bör den inflödessumma som kan väga upp för utflödena ha ett tak på 75 % av de totala förväntade utflödena. Med beaktande av förekomsten av specialiserade affärsmodeller ska dock vissa undantag till detta övre tak, antingen helt eller delvis, tillåtas för att ge effekt till proportionalitetsprincipen och omfattas av förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna. Detta ska inbegripa ett undantag för skyddssystemflöden inom grupper och inom institut och kreditinstitut som är specialiserade inom pass-through-hypotekslån eller inom leasing och factoring. Dessutom ska kreditinstitut som är specialiserade inom finansiering av förvärv av motorfordon eller konsumetkreditlån tillåtas tillämpa ett högre övre tak på 90 %. Dessa undantag ska finnas tillämpliga på både individuell nivå och gruppnivå och men endast när vissa kriterier uppfylls.
- (17) Likviditetstäckningskvoten ska tillämpas på kreditinstitut på både individuell nivå och gruppnivå, såvida inte de behöriga myndigheterna undantar tillämpningen på individuell nivå i enlighet med artiklarna 8 eller 10 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid sammanslagning av dotterbolag i tredjeländer ska vederbörlig hänsyn tas till de likviditetstäckningskrav som är tillämpliga i de berörda länderna. Således ska unionens sammanslagningsbestämmelser inte ge en mer gynnsam behandling för likvida tillgångar, likviditetsutflöden eller likviditetsinflöden i dotterbolag i tredjeländer än vad som avses i nationell lagstiftning i de länderna.
- (18) I enlighet med artikel 508.2 i förordning (EU) nr 575/2013 måste kommissionen senast den 31 december 2015 rapportera till medlagstiftarna om huruvida och hur det likviditetstäckningskrav som fastställs i del sex ska tillämpas på värdepappersföretag. Fram till dess att denna bestämmelse börjar gälla ska värdepappersföretag fortfarande omfattas av medlemsstaternas nationella lagstiftning om likviditetstäckningskrav. Värdepappersföretag bör dock omfattas av den likviditetstäckningskvot som fastställs i denna förordning på gruppnivå när de ingår i bankgrupper.
- (19) Kreditinstituten måste rapportera likviditetstäckningskravet till sina behöriga myndigheter enligt denna förordning i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (20) För att ge kreditinstituten tillräckligt med tid för att uppfylla det detaljerade likviditetstäckningskravet fullt ut ska dess införande fasas in i enlighet med den tidplan som anges i artikel 460.2 i förordning (EU) nr 575/2013, som börjar med minst 60 % från och med den 1 oktober 2015 och ökar till 100 % den 1 januari 2018.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

LIKVIDITETSTÄCKNINGSKVOT

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för att i detalj specificera det likviditetstäckningskrav som föreskrivs i artikel 412.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 2

Omfattning och tillämpning

1. Denna förordning ska gälla för kreditinstitut som övervakas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Kreditinstitut ska följa denna förordning på individuell nivå i enlighet med artikel 6.4 i förordning (EU) nr 575/2013. Behöriga myndigheter får avstå från att tillämpa denna förordning helt eller delvis på ett kreditinstitut i enlighet med artiklarna 8 och 10 i förordning (EU) nr 575/2013, under förutsättning att villkoren däri är uppfyllda.
3. När en grupp består av ett eller fler kreditinstitut ska moderinstitutet inom EU, ett institut som styrs av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett institut som styrs av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU tillämpa de skyldigheter som fastställs i denna förordning på gruppnivå i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och samtliga av följande bestämmelser:
 - a) Tillgångar i tredjeland som uppfyller kraven i avdelning II och som innehas av ett dotterbolag i ett tredjeland ska inte erkännas som likvida tillgångar i sammanslagningssyfte när de inte uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt nationell lagstiftning i det tredjeland som anger likviditetstäckningskravet.
 - b) Likviditetsutflödena i ett dotterbolag i ett tredjeland som omfattas av landets nationella lagstiftning som fastställer likviditetstäckningskravet till högre procentandelar än de som specificeras i avdelning III ska omfattas av sammanslagning i enlighet med de högre satser som specificeras i tredjelandets nationella lagstiftning.
 - c) Likviditetsinflödena i ett dotterbolag i ett tredjeland som omfattas av landets nationella lagstiftning som fastställer likviditetstäckningskravet till lägre procentandelar än de som specificeras i avdelning III ska omfattas av sammanslagning i enlighet med de lägre satser som specificeras i tredjelandets nationella lagstiftning.
 - d) Värdepappersföretag inom en grupp ska omfattas av artikel 4 i denna förordning på gruppnivå och av artikel 412 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller definitionen av likvida tillgångar, likviditetsutflöden och likviditetsinflöden för både individuella och sammanslagna ändamål. Förutom det som specificeras i denna punkt ska värdepappersföretag fortsätta att omfattas av det detaljerade kravet på likviditetstäckningskvot för värdepappersföretag som anges i medlemsstaters nationella lagstiftning i väntan på specificeringen av en likviditetstäckningskvot i enlighet med artikel 508 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - e) På gruppnivå ska inflödesbeloppet från ett specialiserat kreditinstitut som avses i artikel 33.3–4 endast erkännas upp till utflödesbeloppet från samma företag.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tillgångar på nivå 1*: tillgångar med extremt hög likviditets- och kreditkvalitet enligt andra stycket i artikel 416.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. *tillgångar på nivå 2*: tillgångar med hög likviditets- och kreditkvalitet enligt andra stycket i artikel 416.1 i förordning (EU) nr 575/2013; tillgångar på nivå 2 delas vidare in i tillgångar på nivå 2A och 2B i enlighet med kapitel 2 i avdelning II i denna förordning.
3. *Likviditetsbuffert*: den summa likvida tillgångar som ett kreditinstitut innehar i enlighet med avdelning II i denna förordning.
4. *Rapportvaluta*: den valuta som de likviditetsartiklar som avses i avdelningarna II och III i del sex i förordning (EU) nr 575/2013 måste rapporteras in i till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 415.1 i den förordningen.
5. *Tillgångstäckningskrav*: kvoten tillgångar mot skulder som beslutats i kreditförstärkningsyfte i förhållande till säkerställda obligationer enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat eller ett tredjeland.
6. *små och medelstora företag*: små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹⁾.
7. *Nettolikviditetsutflöde*: den summa som kvarstår efter avdrag av ett kreditinstituts likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden i enlighet med avdelning III i denna förordning.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

8. *inlåning från allmänheten*: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om företaget skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk, eller en skuld till ett företag som är berättigat till den behandling som anges i artikel 153.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och där de sammanlagda insättningarna till sådana små eller medelstora företag eller företag på gruppbasis inte överstiger 1 miljon euro.
9. *finansiell kund*: en kund som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller är något av följande:
 - a) Ett kreditinstitut.
 - b) Ett värdepappersföretag.
 - c) Ett finansinstitut.
 - d) Ett specialföretag för värdepapperisering.
 - e) En fond.
 - f) En fond med fast andelskapital.
 - g) Ett försäkringsföretag.
 - h) Ett återförsäkringsföretag.
 - i) Ett finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.
10. *privat investeringsbolag*: ett företag eller en fond vars ägare eller verkliga ägare är en fysisk person eller en grupp av nära anknutna fysiska personer som inrättats med det enda syftet att förvalta ägarnas förmögenhet och som inte utför någon annan kommersiell, industriell eller professionell verksamhet, syftet med ett privat investeringsbolag kan inkludera andra underordnade verksamheter, som att avskilja ägarnas tillgångar från bolagets tillgångar, främja överföringen av tillgångar inom en familj eller förhindra en delning av tillgångarna efter ett dödsfall i familjen, under förutsättning att dessa verksamheter är förknippade med huvudsyftet att förvalta ägarnas förmögenhet.
11. *Stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett kreditinstituts solvens eller likviditetsposition p.g.a. förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som kan leda till en betydande risk för att kreditinstitutet inte kan uppfylla sina åtaganden som löper ut inom nästföljande 30 kalenderdagar.
12. *Marginallån*: lån med säkerhet till kunder i syfte att ta handelspositioner med hög belåning.

Artikel 4

Likviditetstäckningskvot

1. Ett detaljerat likviditetstäckningskrav i enlighet med artikel 412.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara lika med kvoten av ett kreditinstituts likviditetsbuffert mot dess likviditetsutflöden under en stressperiod på 30 kalenderdagar och ska uttryckas i procent. Kreditinstitut ska beräkna sin likviditetstäckningskvot enligt följande formel:

$$\frac{\text{Likviditetsbuffert}}{\text{Nettolikviditetsutflöden under en stressperiod på 30 kalenderdagar}} = \text{Likviditetstäckningskvot (\%)}$$

2. Kreditinstitut ska ha en likviditetstäckningskvot på minst 100 %.
3. Genom undantag från punkt 2 kan kreditinstitut omvandla sina likvida tillgångar till pengar för att täcka sina nettolikviditetsutflöden under stressperioder, även om en sådan användning av likvida tillgångar kan leda till att deras likviditetstäckningskvot sjunker under 100 % under sådana perioder.
4. Om ett kreditinstituts likviditetstäckningskvot sjunker eller rimligtvis förväntas sjunka under 100 % ska det krav som anges i artikel 414 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas. Till dess att likviditetstäckningskvoten har återställts till den nivå som anges i punkt 2 ska kreditinstitutet rapportera in likviditetstäckningskvoten till den behöriga myndigheten i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

5. Kreditinstitut ska beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i rapportvalutan och i varje valuta som omfattas av separat rapportering i enlighet med artikel 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013, och även skulder i rapportvalutan. Kreditinstitutet ska rapportera in likviditetstäckningskvoten till den behöriga myndigheten i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

Artikel 5

Stressscenarier för likviditetstäckningskvoten

Följande scenarier kan ses som indikatorer på omständigheter när ett kreditinstitut kan anses vara föremål för stress:

- a) Avveckling av en betydande andel av dess inlåningar från allmänheten.
- b) En delvis eller total förlust av osäkrad kapitalmarknadsfinansiering, inklusive kapitalmarknadsinlåning och andra källor till villkorlig finansiering, t.ex. mottagen beviljad likviditet och obeviljad likviditet eller kreditlimiter.
- c) En delvis eller total förlust av säkrad, kortfristig finansiering.
- d) Ytterligare likviditetsutflöden till följd av en försämring av kreditbetyget med upp till tre steg.
- e) Ökad marknadsvolatilitet som påverkar säkerheternas värde eller kvalitet eller som skapar ytterligare säkerhetsbehov.
- f) Oplanerat utnyttjande av likviditets- och kreditfaciliteter.
- g) Potentiell skyldighet att köpa tillbaka skulder eller att uppfylla utomobligatoriska förpliktelser.

AVDELNING II

LIKVIDITETSBUFFERT

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

Likviditetsbuffertens sammansättning

För att få ingå i ett kreditinstituts likviditetsbuffert ska de likvida tillgångarna uppfylla vart och ett av följande krav:

- a) De allmänna kraven i artikel 7.
- b) De operativa kraven i artikel 8.
- c) Urvalskriterierna för respektive klassificering som tillgångar på nivå 1 eller nivå 2 i enlighet med kapitel 2.

Artikel 7

Allmänna krav för likvida tillgångar

1. För att klassificeras som likvida tillgångar ska ett kreditinstituts tillgångar uppfylla punkterna 2 till 6.
2. Tillgångarna ska vara ett kreditinstituts egendom, rättighet eller andel och inte vara intecknade. Tillgångar ska för detta ändamål anses vara icke intecknade när kreditinstitutet inte omfattas av några rättsliga, kontraktensliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar kreditinstitutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller repor inom 30 kalenderdagar. Följande tillgångar ska anses vara icke intecknade:
 - a) Tillgångar som är inkluderade i en grupp som är tillgängliga för omedelbar användning som säkerhet för att erhålla ytterligare finansiering enligt beviljade men inte ännu finansierade kreditlimiter som finns tillgängliga för kreditinstitutet. Detta ska inkludera tillgångar som är placerade av ett kreditinstitut med det centrala institutet i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Kreditinstitut ska anta att tillgångarna i gruppen är intecknade i ökande likviditetsordning på basis av den likviditetsklassificering som fastställs i kapitel 2, som börjar med tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.
 - b) Tillgångar som kreditinstitutet har tagit emot som säkerhet i kreditriskreduceringssyfte i omvända repor eller säkerheter som finansierar överlåtningar och som kreditinstitutet kan avveckla.

3. Tillgångarna ska inte ha emitterats av själva kreditinstitutet, dess moderbolag, förutom offentliga organ som inte är kreditinstitut, dess dotterbolag eller ett av moderbolagets andra dotterbolag eller av ett specialföretag för värdepapperisering som kreditinstitutet har nära förbindelser med.

4. Tillgångarna ska inte ha emitterats av något av följande:

- a) Ett annat kreditinstitut, om inte utfärdaren är ett offentligt organ enligt led c i artikel 10.1 och i led a och b i artikel 11.1, tillgångarna är en säkerställd obligation enligt led f i artikel 10.1 och led c och d i artikel 11.1 eller tillgångarna hör till den kategori som beskrivs i led e i artikel 10.1.
- b) Ett värdepappersföretag.
- c) Ett försäkringsföretag.
- d) Ett återförsäkringsföretag.
- e) Ett finansiellt holdingföretag.
- f) Ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.
- g) Något annat organ som utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU. I denna artikel ska specialföretag för värdepapperisering inte anses inkluderade i de organ som anges i detta led.

5. Tillgångarnas värde ska kunna bestämmas på basis av vitt spridda och lättillgängliga marknadspriser. Vid brist på marknadsbaserade priser måste tillgångarnas värde kunna bestämmas på basis av en lättuträknad formel som använder offentligt tillgängliga indata och som inte är särskilt beroende av starka antaganden.

6. Tillgångarna ska listas på en erkänd börs eller vara överlåtbara via direkt försäljning eller via enkla återköpstransaktioner på allmänt godtagbara repomarknader. Dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad. Tillgångar som godkänns för handel på en organiserad plats som inte är en erkänd börs, antingen i en medlemsstat eller i ett tredjeland, ska bara anses vara likvida när handelsplatsen tillhandahåller en aktiv och relativt stor marknad för direkt försäljning av tillgångar. Kreditinstitutet ska beakta följande som minimikriterier för att bedöma huruvida en handelsplats tillhandahåller en aktiv och relativt stor marknad enligt denna punkt:

- a) Historiska bevis för marknadsbredd och -djup som visas genom en låg skillnad mellan köp- och säljkurs, höga handelsvolymen och ett stort och blandat antal marknadsdeltagare.
- b) Förekomsten av en robust marknadsinfrastruktur.

7. De krav som fastställs i punkterna 5 och 6 gäller inte för

- a) sedlar och mynt som avses i led a i artikel 10.1,
- b) exponeringar mot centralbanker som avses i led b och d i artikel 10.1 och i led b i artikel 11.1,
- c) likviditetsfaciliteter för begränsad användning som avses i led d i artikel 12.1, och
- d) insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem som avses i artikel 16.

Artikel 8

Operativa krav

1. Kreditinstitut ska tillämpa praxis och begränsningar för att säkerställa att deras innehav av likvida tillgångar som utgör likviditetsbufferten hela tiden förblir lämpligen diversifierad. För sådana ändamål ska kreditinstitut beakta omfattningen av diversifieringen mellan olika kategorier av likvida tillgångar och inom samma kategori av likvida tillgångar enligt kapitel 2 i denna avdelning och andra eventuella, relaterade diversifieringsfaktorer, t.ex. typ av utfärdare, motparter eller utfärdarnas och motparternas geografiska plats.

De behöriga myndigheterna kan ålägga specifika begränsningar eller krav på ett kreditinstituts innehav av likvida tillgångar för att säkerställa att det krav som anges i denna punkt uppfylls. En sådan begränsning eller ett sådant krav ska dock inte gälla för följande:

- a) Följande kategorier av tillgångar på nivå 1:
 - i) Sedlar och mynt som avses i artikel 10.1 a.
 - ii) Exponeringar mot centralbanker som avses i artikel 10.1 b och d.

- iii) Tillgångar som representerar fordringar eller som garanteras av multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som avses i artikel 10.1 g.
- b) De kategorier tillgångar på nivå 1 som representerar fordringar eller som garanteras av den nationella regeringen eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ som avses i artikel 10.1 c och d, under förutsättning att kreditinstitutet innehar relevanta tillgångar för att täcka de nettolikviditetsutflöden i stressituation som ådragits i medlemsstatens eller tredjelandets valuta eller att tillgångarna emitteras av den nationella regeringen eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ i kreditinstitutets hemmedlemsstat.
- c) Likviditetsfaciliteter för begränsad användning som avses i led d i artikel 12.1.

2. Kreditinstitut ska ha lätt tillgång till sitt innehav av likvida tillgångar och kunna omvandla dem till pengar när som helst under en stressperiod på 30 kalenderdagar via direkt försäljning eller repor på allmänt godtagbara repomarknader. Likvida tillgångar ska anses vara lättillgängliga för ett kreditinstitut när det inte finns några rättsliga eller praktiska hinder för kreditinstitutets möjlighet att omvandla sådana tillgångar till pengar inom rimlig tid.

Tillgångar som används för att tillhandahålla kreditförstärkning i strukturerade transaktioner eller för att täcka kreditinstituts driftskostnader ska inte anses vara lättillgängliga för ett kreditinstitut.

Tillgångar som innehas i ett tredjeland där det finns begränsningar gällande deras fria överförbarhet ska endast anses vara lättillgängliga i den mån kreditinstitutet använder dessa tillgångar för att uppfylla likviditetsutflöden i det tredjelandet. Tillgångar som innehas i en icke-konverterbar valuta ska endast anses vara lättillgängliga i den mån kreditinstitutet använder dessa tillgångar för att uppfylla likviditetsutflöden i den valutan.

3. Kreditinstitut ska se till att deras likvida tillgångar styrs av en specifik enhet för likviditetsförvaltning vid kreditinstitutet. Efterlevnaden av detta krav ska styrkas för den behöriga myndigheten på något av följande sätt:

- a) Genom att placera de likvida tillgångarna i en separat grupp under direkt förvaltning av likviditetsenheten och med det enda syftet att använda dem som en källa till villkorlig finansiering, även under stressperioder.
- b) Genom att införa interna system och kontroller för att ge enheten för likviditetsförvaltning effektiv operativ kontroll för att omvandla innehavet av likvida tillgångar till pengar när som helst under en stressperiod på 30 kalenderdagar och för att komma åt den villkorliga finansieringen utan att stå i direkt konflikt med eventuella befintliga affärs- eller riskhanteringsstrategier. Tillgångar ska i synnerhet inte inkluderas i likviditetsbufferten när försäljningen av dem utan ersättning under en stressperiod på 30 kalenderdagar skulle avlägsna ett hinder som skulle skapa en öppen riskposition som är större än kreditinstitutets interna begränsningar.
- c) En kombination av alternativ a och b, under förutsättning att den behöriga myndigheten har beslutat att en sådan kombination är godtagbar.

4. Kreditinstitutet ska regelbundet, och minst en gång per år, omvandla en tillräckligt representativ andel av sitt innehav av likvida tillgångar till pengar genom en direkt försäljning eller en enkel repa på en allmänt godkänd repomarknad. Kreditinstitut ska ta fram strategier för att utveckla andelar av likvida tillgångar som är lämpliga för att

- a) testa marknadstillgängligheten för dessa tillgångar och deras användbarhet,
- b) kontrollera att kreditinstitutets förfaranden för omvandling av tillgångar till pengar sker snabbt och effektivt, och
- c) minimera risken för att skicka negativa signaler till marknaden till följd av kreditinstitutets omvandling av sina tillgångar till pengar under stressperioder.

Det krav som fastställs i det första stycket gäller inte för tillgångar på nivå 1 som avses i artikel 10, förutom säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet, för likviditetsfaciliteter med begränsad användning som avses i led d i artikel 12.1 eller för inlåningar och annan likviditetsfinansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem som avses i artikel 16.

5. Det krav som anges i punkt 2 ska inte hindra kreditinstitut från att säkra den marknadsrisk som är förknippad med deras likvida tillgångar, under förutsättning att följande villkor uppfylls:

- a) Kreditinstitutet inför lämpliga interna åtgärder i enlighet med punkterna 2 och 3 för att säkerställa att dessa tillgångar även fortsatt är lättillgängliga och styrs av enheten för likviditetskontroll.
- b) De nettolikviditetsutflöden och -inflöden som skulle leda till en tidig stängning av säkringen beaktas vid värderingen av de relevanta tillgångarna i enlighet med artikel 9.

6. Kreditinstitut ska se till att deras likvida tillgångars valutabeteckning är i linje med fördelningen per valuta för deras nettolikviditetsutflöden. När det är lämpligt kan dock behöriga myndigheter begära att kreditinstituten begränsar valutaobalansen genom att sätta gränser för den andel nettolikviditetsutflöden i en valuta som kan uppfyllas under en stressperiod genom att inneha likvida tillgångar som inte är denominerade i den valutan. Denna begränsning får endast tillämpas för rapportvalutan eller en valuta som kan omfattas av separat rapportering i enlighet med artikel 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid fastställande av graden av begränsning av valutaobalans som kan tillämpas i enlighet med denna punkt ska behöriga myndigheter åtminstone beakta följande:

a) Huruvida kreditinstituten kan göra något av följande:

- i) Använda de likvida tillgångarna för att generera likviditet i den valuta och jurisdiktion där nettolikviditetsutflödena uppkommer.
- ii) Byta valuta och skaffa finansiering på utländska valutamarknader under stressförhållanden enligt den stressperiod på 30 kalenderdagar som anges i artikel 4.
- iii) Överföra ett likviditetsöverskott från en valuta till en annan och över jurisdiktioner och rättsliga enheter inom dess grupp under stressförhållanden enligt den stressperiod på 30 kalenderdagar som anges i artikel 4.

b) Inverkan av plötsliga, negativa valutakursväxlingar på befintliga positioner i obalans och på eventuella utländska valutasäkringars effektivitet.

Eventuella begränsningar i fråga om valutaobalans som åläggs i enlighet med denna punkt ska anses utgöra ett specifikt likviditetskrav enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 9

Värdering av likvida tillgångar

För att beräkna dess likviditetstäckningskvot ska ett kreditinstitut använda de likvida tillgångarnas marknadsvärde. Marknadsvärdet för likvida tillgångar ska sänkas i enlighet med de nedsättningar som anges i kapitel 2 och artikel 8.5 b när det är tillämpligt.

KAPITEL 2

Likvida tillgångar

Artikel 10

Tillgångar på nivå 1

1. Tillgångar på nivå 1 ska endast inbegripa tillgångar som omfattas av en eller flera av följande kategorier och i varje fall uppfyller de urvalskriterier som fastställs här:

a) Mynt och sedlar.

b) Följande exponeringar mot centralbanker:

- i) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av Europeiska centralbanken (ECB) eller en medlemsstats centralbank.
- ii) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av centralbanker i tredjeland, under förutsättning att exponeringar mot centralbanken eller dess nationella regering har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut (ECAI) som åtminstone ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- iii) Reserver som ett kreditinstitut innehar i en centralbank som avses i leden i och ii, under förutsättning att kreditinstituten får ta ut sådana reserver när som helst under stressperioder och att villkoren för ett sådant uttag har specificerats i ett avtal mellan den relevanta behöriga myndigheten och ECB eller centralbanken.

c) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av följande nationella regeringar eller delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter eller offentliga organ:

- i) En medlemsstats nationella regering.
- ii) Den nationella regeringen i ett tredjeland, under förutsättning att den har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som åtminstone ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

- iii) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter i en medlemsstat, under förutsättning att de behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen i medlemsstaten i enlighet med artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iv) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter i ett tredjeland av den typ som avses i led ii, under förutsättning att de behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen i tredjelandet i enlighet med artikel 115.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - v) Offentliga organ, under förutsättning att de behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen i en medlemsstat eller mot något av de delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter som avses i led iii i enlighet med punkt 4 i artikel 116 i förordning (EU) nr 575/2013.
- d) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av den nationella regeringen eller centralbanken i ett tredjeland som inte har tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 575/2013, under förutsättning att kreditinstitutet i detta fall endast får erkänna tillgångarna som nivå 1 för att täcka de nettolikviditetsutflöden i stressituation som ådragits i samma valuta som den som tillgångarna denomineras i.

När tillgångarna inte denomineras i det tredjelandets inhemska valuta får kreditinstitutet endast erkänna tillgångarna som nivå 1 upp till den summa som motsvarar kreditinstitutets stressade nettolikviditetsutflöden i den utländska valuta som motsvarar dess verksamheter i den jurisdiktion där likviditetsrisken tas.

- e) Tillgångar som emitteras av kreditinstitut som uppfyller åtminstone ett av följande två krav:
- i) Utfärdaren är ett kreditinstitut som utgör en del av eller som upprättats av en medlemsstats nationella regering, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, regeringen eller den lokala myndigheten har en skyldighet att skydda institutets finansiella status och säkerställa dess fortlevnad under hela dess livstid och eventuella exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter behandlas som en exponering mot medlemsstatens nationella regering i enlighet med artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Kreditinstitutet är en subventionerad långgivare som enligt denna artikel ska tolkas som ett kreditinstitut vars syfte är att främja de offentliga politiska målen för unionen eller för en medlemsstats nationella regering eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter, främst genom att tillhandahålla subventionerade lån på icke konkurrensutsatt och icke vinstdrivande grund, under förutsättning att minst 90 % av de lån som kreditinstitutet beviljar är direkt eller indirekt garanterade av den nationella regeringen eller av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, och att all exponering mot dessa delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, enligt vad som är lämpligt, behandlas som en exponering mot medlemsstatens nationella regering i enlighet med artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- f) Exponeringar i form av säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som ska uppfylla samtliga av följande krav:
- i) De är obligationer enligt artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller uppfyller urvalskraven för behandlingen enligt artikel 129.4 eller 129.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c och 129.1 sista stycket i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iii) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer samt emittenten uppfyller det transparenskrav som anges i artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iv) Deras emissionsstorlek uppgår till minst 500 miljoner euro (eller motsvarande i inhemska valuta).
 - v) De säkerställda obligationerna har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som minst ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 129.4 i förordning (EU) nr 575/2013, motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering eller, i brist på en kreditvärdering, har de tilldelats en riskvikt på 10 % i enlighet med artikel 129.5 i den förordningen.
 - vi) Säkerhetsmassan uppfyller hela tiden ett tillgångstäckningskrav på minst 2 % över den summa som krävs för att uppfylla de fordringar som gäller för de säkerställda obligationerna.
- g) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av de multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som avses i artiklarna 117.2 och 118 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Marknadsvärdet för säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i punkt 1 f ska omfattas av en nedsättning på minst 7 %. Med undantag för det som specificeras vad gäller andelar och aktier i fonder i leden a och b i artikel 15.2 ska ingen nedsättning krävas för värdet av de återstående tillgångarna på nivå 1.

Artikel 11

Tillgångar på nivå 2A

1. Tillgångar på nivå 2A ska endast inbegripa tillgångar som omfattas av en eller flera av följande kategorier och i varje fall uppfyller de urvalskriterier som fastställs här:

- a) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ i en medlemsstat, när exponeringarna mot dem har tilldelats en riskvikt på 20 % i enlighet med artikel 115.1 och 115.5 och artikel 116.1, 116.2 och 116.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av den nationella regeringen eller centralbanken i ett tredjeland eller av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ i ett tredjeland, under förutsättning att de tilldelats en riskvikt på 20 % i enlighet med artiklarna 114.2, 115 eller 116 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Exponeringar i form av säkerställda obligationer med hög kvalitet som ska uppfylla samtliga av följande krav:
 - i) De är obligationer enligt artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller uppfyller urvalskraven för behandlingen enligt artikel 129.4 eller 129.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iii) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer uppfyller liksom emittenten det transparenskrav som anges i artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iv) Deras emissionsstorlek uppgår till minst 250 miljoner euro (eller motsvarande bi inhemsk valuta).
 - v) De säkerställda obligationerna har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som minst ligger på kreditkvalitetssteg 2 i enlighet med artikel 129.4 i förordning (EU) nr 575/2013, motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering eller, i brist på en kreditvärdering, har de tilldelats en riskvikt på 20 % i enlighet med artikel 129.5 i den förordningen.
 - vi) Säkerhetsmassan uppfyller hela tiden ett tillgångstäckningskrav på minst 7 % över den summa som krävs för att uppfylla de fordringar som gäller för de säkerställda obligationerna. När säkerställda obligationer med en kreditvärdering som gav kreditkvalitetssteg 1 inte uppfyller den minsta emissionsstorleken för säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet i enlighet med led f iv) i artikel 10.1, men uppfyller kraven för säkerställda obligationer av hög kvalitet i leden i, ii, iii och iv, ska de dock i stället omfattas av ett minsta tillgångstäckningskrav på 2 %.
- d) Exponeringar i form av säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer, som ska uppfylla samtliga av följande krav:
 - i) De är säkerställda obligationer i enlighet med nationell lagstiftning i tredjelandet, som måste definiera dem som räntebärande värdepapper som emitterats av kreditinstitut, eller av ett helägt dotterbolag till ett kreditinstitut som garanterar emitteringen, och som säkrats genom en säkerhetsmassa av tillgångar, avseende vilken obligationsinnehavarna ska ha direkt regressrätt för återbetalning av både kapital- och räntebelopp på prioriterad basis i händelse av fallissemang från utfärdarens sida.
 - ii) Utfärdaren och de säkerställda obligationerna omfattas enligt den nationella lagstiftningen i tredjelandet av särskild offentlig tillsyn som är avsedd att skydda obligationsinnehavarna och de tillsyns- och regleringsåtgärder som tillämpas i det tredjelandet måste minst vara likvärdiga dem som tillämpas i unionen.
 - iii) De säkerställda obligationerna har en bakomliggande säkerhetsmassa med tillgångar av en eller fler av de typer som beskrivs i leden b, d i, f i eller g i artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013. När gruppen utgörs av lån mot säkerhet i fast egendom ska kraven i artiklarna 208 och 229.1 i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyllas.
 - iv) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013.
 - v) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer uppfyller det transparenskrav som anges i artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013.

- vi) De säkerställda obligationerna har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som minst ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 129.4 i förordning (EU) nr 575/2013, motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering eller, i brist på en kreditvärdering, har de tilldelats en riskvikt på 10 % i enlighet med artikel 129.5 i den förordningen.
 - vii) Säkerhetsmassan uppfyller hela tiden ett tillgångstäckningskrav på minst 7 % över den summa som krävs för att uppfylla de fordringar som gäller för de säkerställda obligationerna. Om den totala omfattningen av emissionen av säkerställda fordringar uppgår till minst 500 miljoner euro (eller motsvarande i inhemsk valuta) ska de i stället uppfylla ett tillgångstäckningskrav på minst 2 %.
- e) Företagsvärdepapper som uppfyller samtliga av följande krav:
- i) De har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som åtminstone ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 122 i förordning (EU) nr 575/2013 eller motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering.
 - ii) Värdepapprens emissionsstorlek uppgår till minst 250 miljoner euro (eller motsvarande i inhemsk valuta).
 - iii) Den maximala löptiden för värdepappren vid tidpunkten för utfärdande är 10 år.
2. Marknadsvärdet för alla tillgångar på nivå 2A ska omfattas av en nedsättning på minst 15 %.

Artikel 12

Tillgångar på nivå 2B

1. Tillgångar på nivå 2B ska endast inbegripa tillgångar som omfattas av en eller flera av följande kategorier och i varje fall uppfyller de urvalskriterier som fastställs här:
- a) Exponeringar i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar som uppfyller kraven i artikel 13.
 - b) Företagsvärdepapper som uppfyller samtliga av följande krav:
 - i) De har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som åtminstone ligger på kreditkvalitetssteg 3 i enlighet med artikel 122 i förordning (EU) nr 575/2013 eller motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering.
 - ii) Värdepapprens emissionsstorlek uppgår till minst 250 miljoner euro (eller motsvarande i inhemsk valuta).
 - iii) Den maximala löptiden för värdepappren vid tidpunkten för utfärdande är 10 år.
 - c) Aktier, under förutsättning att de uppfyller samtliga av följande krav:
 - i) De utgör en del av ett större aktieindex i en medlemsstat eller ett tredjeland, och identifieras som sådana enligt detta led av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller den relevanta offentliga myndigheten i ett tredjeland. Vid avsaknad av beslut från den behöriga eller offentliga myndigheten avseende större aktieindex ska kreditinstitut anse att ett aktieindex som utgörs av ledande företag inom den relevanta jurisdiktionen är ett sådant.
 - ii) De denomineras i valutan i kreditinstitutets hemmedlemsstat eller, när de denomineras i en annan valuta, räknas de endast som nivå 2B upp till den summa som täcker likviditetsutflödena i den valutan eller i den jurisdiktion där likviditetsrisken tas.
 - iii) De har en styrkt bakgrund som pålitlig likviditetskälla oavsett tidpunkt, inklusive under stressperioder. Detta krav ska anses vara uppfyllt när aktiekursens sänkning, eller ökningen av dess nedsättning, under en marknadsstressperiod på 30 kalenderdagar inte översteg 40 % eller 40 procentenheter.
 - d) Likviditetsfaciliteter med begränsad användning som kan tillhandahållas från ECB, en medlemsstats eller ett tredjelands centralbank, under förutsättning att kraven i artikel 14 uppfylls.
 - e) Exponeringar i form av säkerställda obligationer med hög kvalitet, som ska uppfylla samtliga av följande krav:
 - i) De är obligationer enligt artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller uppfyller urvalskraven för behandlingen enligt artikel 129.4 eller 129.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer uppfyller det transparenskrav som anges i artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013.

- iii) Emittenten av de säkerställda obligationerna gör de uppgifter som avses i artikel 129.7 a i förordning (EU) nr 575/2013 tillgängliga minst en gång per kvartal.
 - iv) Deras emissionsstorlek uppgår till minst 250 miljoner euro (eller motsvarande belopp i inhemsk valuta).
 - v) Säkerheten för de säkerställda obligationerna består enbart av sådana tillgångar som avses i artikel 129.1 a, d i samt e) i förordning (EU) nr 575/2013.
 - vi) Massan av bakomliggande tillgångar består enbart av exponeringar som med avseende på kreditrisk har en riskvikt på högst 35 % enligt artikel 125 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - vii) Säkerhetsmassan uppfyller alltid ett tillgångstäckningskrav på minst 10 % över den summa som krävs för att uppfylla de fordringar som gäller för de säkerställda obligationerna.
 - viii) Det emitterande kreditinstitutet ska månatligen offentligt bekräfta att dess säkerhetsmassa uppfyller detta tillgångstäckningskrav på 10 %.
- f) När det gäller kreditinstitut som enligt sina stadgar och med grund i religiös övertygelse inte kan inneha räntebärande tillgångar: icke räntebärande tillgångar som utgör en fordran på eller är garanterade av en centralbank, en stat, ett tredjelands centralbank eller ett regionalt självstyrelseorgan, en lokal myndighet eller offentligt organ i ett tredjeland, förutsatt att dessa tillgångar av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut tilldelats minst kreditkvalitetssteg 5 i enlighet med artikel 114 i förordning (EU) nr 575/2013, eller ett motsvarande kreditkvalitetssteg om det gäller ett kortfristigt kreditbetyg.
2. Marknadsvärdet för alla tillgångar på nivå 2B ska omfattas av följande miniminedsättningar:
- a) Den tillämpliga nedsättning som anges i artikel 13.14 för värdepapperisering på nivå 2B.
 - b) En nedsättning på 50 % för de företagsvärdepapper som avses i punkt 1 b.
 - c) En nedsättning på 50 % för de aktier som avses i punkt 1 c.
 - d) En nedsättning med 30 % för program som avser säkerställda obligationer som omfattas av punkt 1 e.
 - e) En nedsättning med 50 % för icke räntebärande tillgångar som avses i punkt 1 f.

3. I fråga om kreditinstitut som enligt sina stadgar och med grund i religiös övertygelse inte kan inneha räntebärande tillgångar får den behöriga myndigheten medge ett undantag från punkt 1 b i och iii) i denna artikel, förutsatt att det finns belägg för en bristande tillgång till icke räntebärande tillgångar som uppfyller kraven och att de icke räntebärande tillgångarna i fråga är tillräckligt likvida på de privata marknaderna.

För att avgöra om icke räntebärande tillgångar är tillräckligt likvida för tillämpningen av första stycket ska den behöriga myndigheten ta hänsyn till följande:

- a) Tillgängliga uppgifter om tillgångarnas likviditet på marknaderna, bland annat handelsvolym, konstaterade marginaler mellan köp- och säljkurser, prisvolatilitet och prisernas inverkan.
- b) Andra faktorer som påverkar tillgångarnas likviditet, till exempel hur bred och djup marknaden för de icke räntebärande tillgångarna i fråga har varit under tidigare år, hur många som deltar i handeln med dem och hur diversifierade dessa aktörer på marknaden är samt huruvida det finns en robust marknadsinfrastruktur.

Artikel 13

Värdepapperisering på nivå 2B

1. Exponeringar i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt artikel 12.1 a ska klassificeras som värdepapperisering på nivå 2B när de uppfyller de kriterier som fastställs i punkterna 2 till 16.

2. Värdepapperiseringspositionen och de exponeringar som ligger bakom positionen ska uppfylla samtliga följande krav:

- a) Positionen har tilldelats en kreditvärdering av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut som åtminstone ligger på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artiklarna 251 eller 261 i förordning (EU) nr 575/2013 eller motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering.
- b) Positionen är värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch eller trancher och har den högsta förmånsrätten under hela den tid som transaktionen pågår. För detta ändamål ska en tranch anses vara högst prioriterade när en tranch inte är underordnad andra trancher inom samma värdepapperiseringstransaktion eller -system vad gäller mottagande av kapital- och räntebetalningar, efter överlämning av ett meddelande om verkställighet och, när det är tillämpligt, ett meddelande om tidigareläggning, utan hänsyn till den summa som ska betalas enligt räntesats eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar i enlighet med artikel 261 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) De bakomliggande exponeringarna har förvärvats av ett specialföretag för värdepapperisering i den mening som avses i artikel 4.1.66 i förordning (EU) nr 575/2013 på ett sätt som är verkställbart mot tredje part och är utom räckhåll för säljaren (originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare) och dess fordringsägare, även i händelse av att säljaren blir insolvent.
- d) Överföringen av de exponeringar som ligger bakom får inte omfattas av några stränga claw back-villkor i den jurisdiktion där säljaren (originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare) bildat bolag. Detta omfattar bl.a. bestämmelser enligt vilka försäljningen av de bakomliggande exponeringarna kan ogiltigförklaras av säljarens likvidator (originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare) enbart på grund av att de avslutades inom en viss period innan säljarens insolvensförklaring, eller bestämmelser där ett specialföretag för värdepapperisering endast kan förhindra ett sådant ogiltigförklarande om det kan bevisa att det inte var medvetet om säljarens insolvens vid tidpunkten för försäljning.
- e) De bakomliggande exponeringarnas förvaltning regleras av ett serviceavtal som inkluderar servicekontinuitetsbestämmelser som åtminstone säkerställer att ett fallissemang eller insolvens när det gäller serviceföretaget inte leder till att servicen avslutas.
- f) Den dokumentation som reglerar värdepapperiseringen och de bakomliggande exponeringarna inkluderar kontinuitetsbestämmelser som åtminstone säkerställer ett utbyte av derivatmotparter och av tillhandahållare av likviditet vid fallissemang eller insolvens, när det är tillämpligt.
- g) Värdepapperiseringspositionen backas upp av en grupp av homogena bakomliggande exponeringar, som alla tillhör endast en av följande underkategorier, eller av en grupp av homogena bakomliggande exponeringar som kombinerar de bostadslån som avses i leden i och ii.
 - i) Bostadslån som är säkrade genom ett högt rankat hypotekslån som beviljas individer för inköp av deras huvudsakliga boende, under förutsättning att ett av följande villkor är uppfyllt:
 - Lånen i gruppen i genomsnitt uppfyller de krav i fråga om förhållandet mellan lån och värde som avses i artikel 129.1 d i) i förordning (EU) nr 575/2013.
 - Den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där lånen strukturerades anger en gräns, uttryckt som en kvot mellan lån och inkomst, för det belopp en gäldenär får ta upp i hypotekslån, och den berörda medlemsstaten har anmält lagen i fråga till kommissionen och Europeiska bankmyndigheten. Kvoten mellan lån och inkomst beräknas på grundval av gäldenärens årliga bruttoinkomst, med hänsyn tagen till gäldenärens skatteplikt och andra förpliktelser samt riskerna för ränteförändringar under lånets löptid. För varje bostadslån som ingår i de bakomliggande tillgångarna får den andel av gäldenärens bruttoinkomst som krävs för att betala av på lånet inte överstiga 45 %; med låneåterbetalning avses då såväl kapitalbelopp som ränta och avgifter.
 - ii) Fullständigt garanterade bostadslån som avses i artikel 129.1 e i förordning (EU) nr 575/2013, under förutsättning att lånen uppfyller de säkerhetskrav som anges i den punkten och det genomsnittliga lån-till-värde-kravet som anges i led i) i artikel 129.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.
 - iii) Kommersiella lån, leasingavtal och kreditfaciliteter till företag som är etablerade i en medlemsstat för att finansiera kapitalutgifter eller andra affärsverksamheter än förvärv eller utveckling av kommersiella fastigheter, under förutsättning att minst 80 % av låntagarna i gruppen vad gäller portföljbalans är små och medelstora företag vid tidpunkten för utfärdande av värdepapperiseringen, och att ingen av låntagarna är ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

- iv) Billån och leasingavtal för bilar till låntagare eller leasingtagare som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat. För dessa ändamål ska de inkludera lån eller leasingavtal för finansiering av motorfordon eller släpvagnar enligt leden 11 och 12 i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG, jordbruks- eller skogsbruks-traktorer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG, två- och trehjuliga motorfordon enligt definitionen i leden b och c i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG eller bandfordon som anges i led c i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG. Sådana lån och leasingavtal kan inbegripa tilläggförsäkring och serviceprodukter eller ytterligare fordonsdelar, och, i fråga om leasingavtal, restvärdet för leasade fordon. Alla lån och all leasingavtal i gruppen ska säkras med en högt rankad inteckning eller säkerhet mot fordonet eller en lämplig garanti till fördel för specialföretaget för värdepapperisering, t.ex. en bestämmelse om kvarhållande av ägarskap.
- v) Lån och kreditfaciliteter till individer som är bosatta i en medlemsstat för personlig konsumtion eller familje- eller hushållskonsumtion.
- h) Positionen får inte vara en återvärdepapperisering eller en syntetisk värdepapperisering enligt artiklarna 4.63 och 242.11 i förordning (EU) nr 575/2013.
- i) De bakomliggande exponeringarna får inte inkludera överförbara finansiella instrument eller derivat, med undantag för finansiella instrument som emitterats av specialföretaget för värdepapperisering själv eller av andra parter inom värdepapperiseringsstrukturen och derivat som används för att säkra valutarisker och ränterisker,
- j) De bakomliggande exponeringarna får inte, vid tidpunkten för utfärdande av värdepapperiseringen eller när den införlivas i gruppen av bakomliggande exponeringar eller när som helst efter utfärdandet eller införlivandet, inkludera exponeringar mot gäldenärer med försämrad kredit (eller, när det är tillämpligt, borgensmän med försämrad kredit) när en gäldenär med försämrad kredit (eller borgensman med försämrad kredit) är en låntagare (eller borgensman) som
- i) har beslutat om konkurs, avtalat med sina kreditorer om avvisande eller omläggning av skuld eller vars kreditorer av en domstol beviljats verkställighetsrätt eller stora skadestånd som en följd av en missad betalning inom tre år före ursprungsdatumet,
- ii) finns i ett officiellt register över personer med negativ kredithistorik,
- iii) har en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut eller har en kreditvärdering som indikerar en betydande risk för att avtalsenliga betalningar inte kommer att göras, i jämförelse med en genomsnittlig gäldenär för denna typ av lån i den relevanta jurisdiktionen,
- k) De bakomliggande exponeringarna får inte, vid tidpunkten för utfärdande av värdepapperiseringen eller när den införlivas i gruppen av bakomliggande exponeringar när som helst efter utfärdandet eller införlivandet, inkludera fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
3. Återbetalningen av värdepapperiseringspositioner ska inte ha strukturerats för att huvudsakligen bero på försäljning av tillgångar som säkrar de bakomliggande exponeringarna. Denna bestämmelse förhindrar dock inte att sådana exponeringar därefter förlängs eller refinansieras.
4. Värdepapperiseringstransaktioners struktur ska uppfylla följande krav:
- a) När värdepapperiseringen har etablerats utan en rullande period eller när en rullande period har avslutats och när ett meddelande om verkställighet eller tidigareläggning har överlämnats ska inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet av de bakomliggande exponeringarna överföras till innehavarna av värdepapperiseringspositionerna via sekventiell amortering av värdepapperiseringspositionerna och inga större kontantsummor är fast i specialföretaget för värdepapperisering på varje betalningsdatum.
- b) När värdepapperiseringen har etablerats med en rullande period ska transaktionsdokumenten fastställa lämpliga tidiga amorteringshändelser, som åtminstone ska inkludera samtliga av följande:
- i) En försämring av kreditkvaliteten med avseende på de bakomliggande exponeringarna.
- ii) Underlåtenhet att generera tillräckligt med nya bakomliggande exponeringar med åtminstone liknande kreditkvalitet.
- iii) Förekomsten av en insolvensrelaterad händelse med avseende på originatorn eller serviceföretaget.
5. Vid tidpunkten för utfärdande av en värdepapperisering ska låntagarna (eller, när det är tillämpligt, borgensmännen) ha gjort åtminstone en betalning, med undantag för när värdepapperiseringen backas upp av sådana kreditfaciliteter som anges i led g v i punkt 2.
6. När det gäller värdepapperiseringar där bakomliggande exponeringar är sådana bostadslån som avses i leden g i och ii) i punkt 2 ska lånegruppen inte inkludera några lån som erbjöds och tecknades under förutsättning att lånesökanden eller, när det är tillämpligt, förmedlare uppmärksammades om att den information som tillhandahölls kanske inte bekräftats av långivaren.

7. När det gäller värdepapperiseringar där bakomliggande exponeringar är sådana bostadslån som avses i leden g i och ii) i punkt 2 ska bedömningen av låntagarens kreditvärdighet uppfylla kraven i punkterna 1–4, 5 a och 6 i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU ⁽¹⁾ eller motsvarande krav i ett tredjeland.
8. När det gäller värdepapperiseringar där de bakomliggande exponeringarna är billån och leasingavtal för bilar och de konsumentlån och kreditfaciliteter som avses i leden g iv och v i punkt 2 ska bedömningen av låntagarens kreditvärdighet uppfylla kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽²⁾.
9. När värdepapperiseringens originator, medverkande institut eller ursprungliga långgivare är etablerade i unionen uppfyller den de krav som anges i del fem i förordning (EU) nr 575/2013 och lämnar information i enlighet med artikel 8b i förordning (EU) nr 1060/2009 om de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet och resultat, värdepapperiseringens struktur, kassaflödena och eventuella säkerheter för värdepapperiseringens exponering samt annan information som kan krävas för investerare att genomföra utförliga och välgrundade stresstester. När originatorn, det medverkande institutet och den ursprungliga långgivaren är etablerade utanför unionen ska omfattande länegradsdata i överensstämmelse med standarder som är allmänt accepterade av marknadsdeltagarna tillgängliggöras för befintliga och potentiella investerare och lagstiftare vid emissionen och sedan regelbundet.
10. De bakomliggande exponeringarna ska inte ha sitt ursprung i samma kreditinstitut som innehar värdepapperiseringspositionen i dess likviditetsbuffert, dess dotterbolag, dess moderbolag, ett dotterbolag till moderbolaget eller något annat företag med nära koppling till det kreditinstitutet.
11. Tranchens emissionsstorlek ska uppgå till minst 100 miljoner euro (eller motsvarande belopp i inhemsk valuta).
12. Den återstående viktade medellöptiden för en tranch ska vara 5 år eller mindre, vilket ska beräknas med användning av den lägre av antingen transaktionens antagna förskottsbetalning enligt prissättningen eller en 20 % konstant förskottsbetalningsgrad, och kreditinstitutet ska anta att köptionen utnyttjas på första tillåtna köpdatum.
13. Originatorn för de exponeringar som ligger bakom en värdepapperisering ska vara ett institut enligt definitionen i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett företag vars huvudsakliga verksamhet är att utföra en eller flera av de verksamheter som förtecknas i leden 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU.
14. Marknadsvärdet för värdepapperiseringar på nivå 2B ska omfattas av följande miniminedsättningar:
- 25 % för värdepapperiseringar som backas upp av de underkategorier av tillgångar som avses i leden g i, ii och iv i punkt 2.
 - 35 % för värdepapperiseringar som backas upp av de underkategorier av tillgångar som avses i leden g iii och v i punkt 2.

Artikel 14

Likviditetsfaciliteter med begränsad användning

För att klassificeras som tillgångar på nivå 2B ska likviditetsfaciliteter för begränsad användning som kan tillhandahållas av en centralbank enligt punkt 1 d i artikel 12 uppfylla samtliga av följande kriterier:

- Under en period utan stress omfattas faciliteten av en åtagandavgift för den totalt beviljade summan som åtminstone är den större av följande:
 - 75 räntepunkter per år.
 - Minst 25 räntepunkter per år över skillnaden i avkastning för de tillgångar som används för att backa upp faciliteten och avkastningen för en representativ portfölj med likvida tillgångar, efter anpassning till eventuella viktiga skillnader i fråga om kreditrisk.Under en stressperiod kan en centralbank sänka den åtagandavgift som beskrivs i första stycket i denna punkt, under förutsättning att de minimikrav som är tillämpliga för likviditetsfaciliteter enligt den alternativa likviditetsmetoden i enlighet med artikel 19 är uppfyllda.
- Faciliteten backas upp av skuldfria tillgångar av en typ som specificeras av centralbanken. De tillgångar som tillhandahålls som säkerhet ska uppfylla samtliga följande kriterier:
 - De innehas i en form som underlättar en snabb överföring av dessa till centralbanken i händelse av att faciliteten begärs.
 - Deras värde efter nedsättning av centralbanken är tillräckligt för att täcka facilitetens totala belopp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

- iii) De ska inte räknas som likvida tillgångar för ett kreditinstituts likviditetsbuffert.
- c) Faciliteten är kompatibel med centralbankens motpartsreferensram.
- d) Facilitetens åtagandeperiod överskrider den stressperiod på 30 kalenderdagar som anges i artikel 4.
- e) Faciliteten återkallas inte av centralbanken innan dess avtalsenliga löptid och inga vidare kreditbeslut fattas så länge som det berörda kreditinstitutet fortsätter att anses vara solvent.
- f) Centralbanken har offentliggjort en formell policy som fastställer dess beslut om att bevilja likviditetsfaciliteter med begränsad användning, de villkor som reglerar faciliteten och de typer av kreditinstitut som kan ansöka om faciliteterna.

Artikel 15

Företag för kollektiva investeringar (fonder)

1. Aktier eller andelar i fonder ska klassificeras som likvida tillgångar på samma nivå som likvida tillgångar som ligger bakom ett relevant företag upp till en absolut summa på 500 miljoner euro (eller motsvarande belopp i inhemsk valuta) för varje kreditinstitut på individuell nivå, under förutsättning att
 - a) kraven i artikel 132.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda,
 - b) fonden endast investerar i likvida tillgångar och derivat, i det senare fallet endast i den utsträckning som behövs för att mildra ränte-, valuta- eller kreditriskerna i portföljen.
2. Kreditinstitut ska tillämpa följande miniminedsättningar på värdet av deras aktier eller andelar i fonder beroende på kategorin av bakomliggande likvida tillgångar:
 - a) 0 % för mynt och sedlar och de exponeringar mot centralbanker som avses i artikel 10.1 b.
 - b) 5 % för tillgångar på nivå 1, med undantag för säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet.
 - c) 12 % för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f.
 - d) 20 % för tillgångar på nivå 2A.
 - e) 30 % för värdepapperiseringar på nivå 2B som backas upp av de underkategorier av tillgångar som avses i leden i, ii till iv i artikel 13.2 g.
 - f) 35 % för säkerställda obligationer på nivå 2B som avses i artikel 12.1 e.
 - g) 40 % för värdepapperiseringar på nivå 2B som backas upp av de underkategorier av tillgångar som avses i leden iii och v i artikel 13.2 g.
 - h) 55 % för företagsvärdepapper på nivå 2B som avses i artikel 12.1 b, de aktier som avses i artikel 12.1 c.
3. Den metod som tas upp i punkt 2 ska tillämpas enligt följande:
 - a) När ett kreditinstitut känner fondens underliggande exponeringar kan det gå igenom dessa underliggande exponeringar för att tilldela dem en lämplig nedsättning i enlighet med punkt 2.
 - b) Om kreditinstitutet inte känner till fondens underliggande exponeringar måste det anta att fonden investerar, upp till det maximala belopp som tillåts enligt dess mandat, i stigande ordning i likvida tillgångar eftersom dessa klassificeras enligt punkt 2, från dem som avses i led g i punkt 2 och upp tills dess att den maximala totala investeringsgränsen uppnås. Samma metod ska tillämpas för att bestämma de underliggande tillgångarnas likviditetsnivå när ett kreditinstitut inte känner till de exponeringar som ligger bakom fonden.
4. Kreditinstitut ska utarbeta stabila metoder och förfaranden för att beräkna och rapportera marknadsvärdet och nedsättningarna för aktier eller andelar i fonder. När en exponering inte är tillräckligt väsentlig för ett kreditinstitut att utarbeta sina egna metoder och under förutsättning att den behöriga myndigheten i varje fall är nöjd med att detta villkor är uppfyllt får ett kreditinstitut endast förlita sig på följande tredje parter för att beräkna och rapportera nedsättningarna för aktier eller andelar i fonder:
 - a) Fondens förvaringsinstitut, under förutsättning att fonden uteslutande investerar i värdepapper och deponerar samtliga värdepapper hos detta förvaringsinstitut.

b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a i förordning (EU) nr 575/2013.

5. När ett kreditinstitut underlåter att uppfylla kraven i punkt 4 i denna artikel i fråga om aktier eller andelar i en fond ska det upphöra med att erkänna dem som likvida tillgångar enligt denna förordning i enlighet med artikel 18.

Artikel 16

Insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem

1. Om ett kreditinstitut tillhör ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, ett nätverk som skulle vara behörigt för det undantag som anges i artikel 10 i den förordningen eller ett kooperativt nätverk i en medlemsstat ska den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet behandlas som likvida tillgångar i enlighet med en av följande bestämmelser:

a) När det centrala institutet är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en särskild nivå eller kategori, i enlighet med nationell lagstiftning eller rättsligt bindande dokument som styr systemet eller nätverket, ska insättningarna behandlas som likvida tillgångar på den nivån eller kategorin i enlighet med denna förordning.

b) När det centrala institutet inte är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en särskild nivå eller kategori ska insättningarna behandlas som tillgångar på nivå 2B i enlighet med denna förordning och den utestående summan ska omfattas av en miniminedsättning på 25 %.

2. När kreditinstitutet har tillgång till likviditetsfinansiering från det centrala institutet eller från ett annat institut inom samma nätverk eller system inom 30 dagar, enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller de rättsligt bindande dokument som styr ett av de nätverk eller system som beskrivs i punkt 1, ska denna finansiering behandlas som tillgångar på nivå 2B i den utsträckning den inte utgör en säkerhet för likvida tillgångar på en särskild nivå eller kategori. En miniminedsättning på 25 % ska tillämpas på likviditetsfinansieringens beviljade kapitalbelopp.

Artikel 17

Likviditetsbuffertens sammansättning enligt tillgångsnivå

1. Kreditinstitutet ska alltid uppfylla följande krav för deras likviditetsbufferts sammansättning:

a) Minst 60 % av likviditetsbufferten ska utgöras av tillgångar på nivå 1.

b) Minst 30 % av likviditetsbufferten ska utgöras av tillgångar på nivå 1, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f.

c) Högst 15 % av likviditetsbufferten kan utgöras av tillgångar på nivå 2B.

2. De krav som anges i punkt 1 ska tillämpas efter anpassning till effekten på lagret av likvida tillgångar med säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller transaktioner med swappar som använder likvida tillgångar när dessa transaktioners löptid ligger inom 30 kalenderdagar, efter avdrag av eventuella tillämpliga nedsättningar och under förutsättning att kreditinstitutet uppfyller de operativa krav som anges i artikel 8.

3. Kreditinstitutet ska fastställa sin likviditetsbufferts sammansättning i enlighet med den formel som anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 18

Överträdelse av kraven

1. När en likvid tillgång upphör att uppfylla något tillämpligt, allmänt krav som anges i artikel 7, de operativa krav som anges i artikel 8.2 eller något tillämpligt urvalskriterium som anges i detta kapitel ska kreditinstitutet upphöra med att erkänna den som en likvid tillgång senast 30 kalenderdagar från det datum då överträdelsen av kraven skedde.

2. Punkt 1 ska endast gälla för aktier och andelar i en fond som upphör att uppfylla urvalskraven när de inte överskrider 10 % av fondens totala tillgångar.

Artikel 19

Alternativa likviditetsmetoder

1. När det inte finns tillräckligt med likvida tillgångar i en bestämd valuta för att kreditinstitut ska kunna uppfylla den likviditetstäckningskvot som anges i artikel 4 ska en eller fler av följande bestämmelser tillämpas:
 - a) Det krav på valutakonsekvens som anges i artikel 8.6 ska inte tillämpas i förhållandet till den valutan.
 - b) Ett kreditinstitut kan täcka underskottet av likvida tillgångar i en valuta med kreditfaciliteter från en medlemsstat eller ett tredjelands centralbank i den valutan, under förutsättning att faciliteten uppfyller samtliga av följande krav:
 - i) Den är avtalsenligt och oåterkalleligt beviljad under de nästkommande 30 kalenderdagarna.
 - ii) Den är prissatt med en avgift som ska betalas oavsett det belopp, om något, som utnyttjats mot den faciliteten.
 - iii) Avgiften fastställs till ett sådant belopp så att nettoavkastningen för de tillgångar som används för att säkra faciliteten inte får vara högre än nettoavkastningen för en representativ portfölj med likvida tillgångar, efter anpassning till eventuella viktiga skillnader i kreditrisk.
 - c) När det finns ett underskott av tillgångar på nivå 1 men tillräckligt med tillgångar på nivå 2A kan ett kreditinstitut inneha ytterligare tillgångar på nivå 2A i likviditetsbufferten och det övre taket på tillgångsnivå som anges i artikel 17 ska följaktligen anses ändrat. Dessa ytterligare tillgångar på nivå 2A ska omfattas av en miniminedsättning som är lika med 20 %. Eventuella tillgångar på nivå 2B som ett kreditinstitut innehar ska fortfarande omfattas av de nedsättningar som är tillämpliga i varje fall i enlighet med detta kapitel.
2. Kreditinstituten ska tillämpa de undantag som anges i punkt 1 och de ska stå i omvänd proportion med hänsyn till tillgängligheten till de berörda likvida tillgångarna: Kreditinstituten ska bedöma sina likviditetsbehov för tillämpning av denna artikel med hänsyn till deras förmåga att genom en förnuftig likviditetsförvaltning minska behovet av sådana likvida tillgångar och innehavet av sådana tillgångar hos andra marknadsdeltagare.
3. De valutor som kan gynnas av de undantag som anges i punkt 1 och den utsträckning i vilken ett eller flera undantag totalt kan tillämpas för en bestämd valuta ska bestämmas genom den genomförandeakt som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 419.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
4. Utförliga villkor som är tillämplig för användningen av de undantag som anges i punkt 1 a och b ska bestämmas genom den delegerade akt som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 419.5 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVDELNING III

LIKVIDITETSUTFLÖDEN OCH -INFLÖDEN

KAPITEL 1

Nettolikviditetsutflöden

Artikel 20

Definition av nettolikviditetsutflöden

1. Nettolikviditetsutflödena ska vara summan av likviditetsutflödena enligt a minus summan av likviditetsinflödena enligt b, men de får inte vara mindre än noll, och de ska fastställas enligt följande:
 - a) Summan av likviditetsutflöden enligt kapitel 2.
 - b) Summan av likviditetsutflöden enligt kapitel 3 beräknas enligt följande:
 - i) De inflöden som är undantagna det övre taket enligt artikel 33.2 och 33.3.
 - ii) Det lägre av de inflöden som avses i artikel 33.4 och 90 % av de utflöden som avses i a minus de undantagna inflöden som avses i artikel 33.2–3, men beloppet får inte understiga noll.
 - iii) Det lägre av övriga inflöden förutom dem som avses i artikel 33.2–33.4 och 75 % av de utflöden som avses i a minus de undantagna inflöden som avses i artikel 33.2–3 och de inflöden som avses i artikel 33.4 dividerade med 0,9 för att återspegla 90-procentsgränsen, men beloppet får inte understiga noll.

2. Likviditetsinflödena och likviditetsutflödena ska bedömas under en stressperiod på 30 kalenderdagar, mot bakgrund av ett sådant kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stressscenario som avses i artikel 5.
3. Den beräkning som fastställs i punkt 1 ska utföras i enlighet med den formel som anges i bilaga II.

Artikel 21

Krav för bedömning av effekten av mottagen säkerhet i derivatinstrument

Kreditinstitut ska beräkna förväntade likviditetsutflöden och -inflöden under en period på 30 kalenderdagar för de avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 på en nettobasis per motpart som omfattas av förekomsten av bilaterala nettningsoverenskommelser i enlighet med artikel 295 i den förordningen. I den mening som avses i denna artikel ska nettobasis anses vara netto av de säkerheter som ska tas emot, under förutsättning att de klassificeras som en likvid tillgång enligt avdelning II i denna förordning. Utflöden och inflöden av likviditet från valutaderivattransaktioner som innebär fullständig och samtidig (eller inom samma dag) valutaväxling av kapitalbelopp ska beräknas netto, även om transaktionerna inte omfattas om någon bilateral överenskommelse om nettning.

KAPITEL 2

Likviditetsutflöden

Artikel 22

Definition av likviditetsutflöden

1. Likviditetsutflöden beräknas genom att multiplicera den utestående balansen för flera kategorier eller typer av skulder och åtaganden utanför balansräkningen enligt de priser enligt vilka de förväntas avvecklas eller utnyttjas i enlighet med detta kapitel.
2. De likviditetsutflöden som avses i punkt 1 ska, i varje fall multiplicerat med den tillämpliga utflödessatsen, inbegripa:
 - a) Aktuellt utestående belopp för stabila inlåningar från allmänheten och andra inlåningar från allmänheten i enlighet med artiklarna 24–26.
 - b) Aktuella utestående belopp för andra skulder som förfaller, kan bli föremål för begäran om återbetalning från utfärdaren eller av tillhandahållaren av finansieringen eller innebära en underförstådd förväntan från tillhandahållaren av finansieringen om att kreditinstitutet kommer att betala tillbaka skulden under de närmaste 30 kalenderdagarna enligt artiklarna 27–28.
 - c) Ytterligare utflöden som fastställs i enlighet med artikel 30.
 - d) Det högsta belopp som kan utnyttjas under de närmaste 30 kalenderdagarna från outnyttjade beviljade krediter och likviditetsfaciliteter enligt artikel 31.
 - e) Ytterligare utflöden som identifieras vid bedömningen i enlighet med artikel 23.

Artikel 23

Ytterligare likviditetsutflöden för andra produkter och tjänster

1. Kreditinstitutet ska regelbundet bedöma sannolikheten för och den potentiella volymen likviditetsutflöden under de närmaste 30 kalenderdagarna i fråga om produkter och tjänster som inte faller under artiklarna 27–31 och som de erbjuder eller finansierar och som potentiella köpare skulle anse vara förknippade med dem. Dessa produkter inbegriper, men är inte begränsade till, likviditetsutflöden som beror på de eventuella avtalsarrangemang som avses i artikel 429 och i bilaga I till förordning (EU) nr 575/2013, t.ex.:
 - a) Poster utanför balansräkningen och villkorade finansieringsåtaganden, vilket inbegriper, men inte begränsas till, ännu ej beviljade finansieringsfaciliteter.
 - b) Outnyttjade lån och förskott till motparter som inte är hushållskunder.
 - c) Inteckningar som har överenskommit men ännu inte utnyttjats.

- d) Kreditkort.
- e) Övertrasseringar.
- f) Planerade utflöden kopplade till förnyande eller utökning av nya kundkrediter eller kundlån.
- g) Planerade derivatskulder.
- h) Handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen.

2. De utflöden som avses i punkt 1 ska bedömas mot bakgrund av ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stressscenario enligt artikel 5. Vid denna bedömning ska instituten särskilt ta hänsyn till de väsentliga skador på deras anseende som kan uppstå, om de inte tillhandahåller likviditetsstöd för sådana produkter eller tjänster. Kreditinstituten ska till de behöriga myndigheterna minst en gång per år rapportera sådana produkter och tjänster för vilka sannolikheten för och den potentiella volymen likviditetsutflöden som avses i punkt 1 är väsentlig och de behöriga myndigheterna ska fastställa vilka utflöden som ska tilldelas dem. De behöriga myndigheterna får tillämpa en utflödessats på upp till 5 % för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 429 och bilaga I till förordning (EU) nr 575/2013.

3. De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA för vilka typer av produkter och tjänster de har fastställt utflöden på grundval av institutens rapporter. De ska i denna rapport också förklara den metod som har tillämpats för att fastställa utflödena.

Artikel 24

Utflöden från stabil inlåning från allmänheten

1. Såvida inte kriterierna för en högre utflödessats enligt artikel 25.2, 25.3 eller 25.5 uppfylls ska det belopp för inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG⁽¹⁾ eller direktiv 2014/49/EU eller en likvärdig insättningsgaranti i ett tredjeland anses vara stabilt och multipliceras med 5 % när insättningen antingen

- a) ingår i ett etablerat förhållande som innebär att uttag är mycket osannolikt, eller
- b) ingår i ett transaktionskonto.

2. Enligt punkt 1 a ska en inlåning från allmänheten anses ingå i ett etablerat förhållande om insättaren uppfyller minst ett av följande kriterier:

- a) Har ett aktivt avtalsförhållande med kreditinstitutet med minst 12 månaders varaktighet.
- b) Har ett låneförhållande med kreditinstitutet för bostadslån eller andra långfristiga lån.
- c) Har minst en annan aktiv produkt, förutom ett lån, med kreditinstitutet.

3. Enligt punkt 1 b ska en inlåning från allmänheten anses ingå i ett transaktionskonto om löner, inkomst eller transaktioner regelbundet krediteras och debiteras mot det kontot.

4. Genom undantag från punkt 1 kan behöriga myndigheter från den 1 januari 2019 godkänna att kreditinstitut multiplicerar med 3 % det belopp för stabil inlåning från allmänheten som avses i punkt 1 som täcks av ett insättningsgarantisystem i enlighet med direktiv 2014/49/EU upp till en högsta nivå på 100 000 euro enligt artikel 6.1 i det direktivet, under förutsättning att kommissionen har bekräftat att det officiellt erkända insättningsgarantisystemet uppfyller samtliga av följande kriterier:

- a) Insättningsgarantisystemet har sådana tillgängliga finansiella resurser som avses i artikel 10 i direktiv 2014/49/EU, som samlats in på förhand genom bidrag från medlemmarna åtminstone årligen.
- b) Insättningsgarantisystemet har passande metoder för att säkerställa tillgången till ytterligare finansiering i händelse av ett stort uttag av dess reserver, inbegripet tillgång till särskilda bidrag från medlemsinstitut och lämpliga arrangemang för alternativ finansiering för att er hålla kortfristig finansiering från offentliga eller privata tredje parter.
- c) Insättningsgarantisystemet säkerställer en återköpsperiod på sju arbetsdagar som avses i artikel 8.1 i direktiv 2014/49/EU från datumet för tillämpning av utflödessatsen på 3 %.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

5. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja en sådan auktorisering som avses i punkt 4 efter att ha erhållit godkännande i förväg av kommissionen. En sådan auktorisering ska begäras genom ett motiverat meddelande som ska innehålla bevis för att avvecklingssatsen för stabila inlåningar från allmänheten skulle ligga under 3 % under en upplevd stressperiod i enlighet med de scenarier som avses i artikel 5. Det motiverade meddelandet ska lämnas in till kommissionen minst tre månader före det datum från vilket en auktorisering begärs. Kommissionen ska bedöma det berörda insättningsgarantisystemets efterlevnad med de villkor som anges i punkt 4a–c. Om villkoren uppfylls ska kommissionen godkänna den behöriga myndighetens begäran om att bevilja en auktorisering, såvida inte det föreligger överordnade skäl till att vägra att ge sitt godkännande med beaktande av funktionen på den inre marknaden för inlåningar från allmänheten. Alla kreditinstitut som är underställda ett sådant insättningsgarantisystem ska få tillämpa en utflödessats på 3 %. Kommissionen ska söka råd från EBA gällande det berörda insättningsgarantisystemets överensstämmelse med de villkor som anges i punkt 4a–c.

6. Kreditinstituten kan få tillstånd av sin behöriga myndighet att multiplicera summan av inlåningarna från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem i ett tredjeland med 3 %, om systemet motsvarar det system som avses i punkt 1 och om tredjelandet tillåter denna behandling.

Artikel 25

Utflöden från annan inlåning från allmänheten

1. Kreditinstituten ska multiplicera andra inlåningar från allmänheten med 10 %, inklusive den del av inlåningar från allmänheten som inte omfattas av artikel 24, såvida inte villkoren i punkt 2 tillämpas.

2. Andra inlåningar från allmänheten ska omfattas av högre utflödessatser, som kreditinstitutet beslutar om, i enlighet med punkt 3, när följande villkor är uppfyllda:

a) Den totala inlåningsbalansen, inklusive kundens alla inlåningskonton hos det kreditinstitutet eller hos den gruppen, överstiger 500 000 euro.

b) Inlåningen är endast ett onlinekreditinstitut.

c) Inlåningen erbjuder en räntesats som uppfyller något av följande villkor:

i) Räntesatsen överstiger kraftigt den genomsnittliga räntesatsen för liknande detaljhandelsprodukter.

ii) Dess avkastning kommer från avkastningen på ett eller flera marknadsindex.

iii) Dess avkastning kommer från någon marknadsvariabel, utom från en rörlig ränta.

d) Inlåningen placerades från början med en fast löptid på 30 kalenderdagar eller så har inlåningen en fast uppsägningstid på mindre än 30 kalenderdagar i enlighet med avtalsarrangemang, med undantag för sådan inlåning som berättigar till den behandling som anges i punkt 4.

e) För kreditinstitut som är etablerade i unionen är insättaren bosatt i ett tredjeland eller inlåningen denomineras i en annan valuta än euro eller en medlemsstats inhemska valuta. För kreditinstitut eller filialer i tredjeländer är insättaren inte bosatt i tredjelandet eller inlåningen denomineras i en annan valuta än tredjelandets inhemska valuta.

3. Kreditinstitut ska tillämpa en högre utflödessats som bestäms enligt följande:

a) När inlåningarna från allmänheten uppfyller kriterierna i led a eller två av kriterierna i leden b–e i punkt 2 ska en utflödessats på mellan 10 och 15 % tillämpas.

b) När inlåningarna från allmänheten uppfyller kriterierna i led a i punkt 2 och minst ett annat kriterium i punkt 2, eller tre eller flera kriterier i punkt 2, ska en utflödessats på mellan 15 och 20 % tillämpas.

De behöriga myndigheterna kan från fall till fall tillämpa en högre utflödessats då det är befogat p.g.a. ett kreditinstituts särskilda omständigheter. Kreditinstituten ska tillämpa den utflödessats som avses i punkt 3 b på inlåningar från allmänheten när den bedömning som avses i punkt 2 inte har genomförts eller slutförts.

4. Kreditinstituten får utesluta vissa tydligt avgränsade kategorier av inlåning från allmänheten från beräkningen av utflödena, förutsatt att institutet i varje enskilt fall mycket noggrant tillämpar följande för hela kategorin av sådana insättningar, utom under enskilt motiverade svåra omständigheter för insättaren:

- a) Insättaren får inte ta ut insättningen inom 30 kalenderdagar.
- b) För förtida uttag inom 30 kalenderdagar ska insättaren betala en straffavgift som inbegriper förlusten av ränta mellan dagen för uttaget och den avtalsenliga förfallodagen plus en väsentlig straffavgift som inte behöver överstiga den ränta som ska betalas för den tid som har gått mellan dagen för insättningen och dagen för uttaget.

Om en del av den inlåning som avses i det första stycket kan tas ut utan en sådan straffavgift ska endast den delen behandlas som en insättning utan uppsägningstid och den återstående balansen ska behandlas som en periodinsättning enligt denna punkt. En utflödessats på 100 % ska tillämpas på avslutade insättningar med en återstående löptid på mindre än 30 kalenderdagar och där utbetalning ska ske till ett annat kreditinstitut.

5. Genom undantag från punkterna 1–4 i artikel 24 ska kreditinstitut multiplicera inlåningar från allmänheten som de har tagit i tredjeländer med en högre utflödessats, om en sådan procentsats tillhandahålls i den nationella lagstiftning som fastställer likviditetskraven i det tredjelandet.

Artikel 26

Utflöden med ömsesidigt beroende inflöden

Kreditinstituten kan beräkna likviditetsutflödena efter avdrag för ett ömsesidigt beroende inflöde efter ett förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten och vid uppfyllande av samtliga av följande villkor:

- a) Det ömsesidigt beroende inflödet är direkt kopplat till utflödet och beaktas inte vid beräkningen av likviditetsinflöden i kapitel 3.
- b) Det ömsesidigt beroende inflödet krävs i enlighet med ett rättsligt, reglerande eller avtalsenligt åtagande.
- c) Det ömsesidigt beroende inflödet uppfyller ett av följande villkor:
 - i) Det uppkommer obligatoriskt före utflödet.
 - ii) Det tas emot inom 10 dagar och garanteras av en medlemsstats nationella regering.

Artikel 27

Utflöden från operativ inlåning

1. Kreditinstituten ska multiplicera skulder som uppstår till följd av insättningar med 25 % och de ska bibehållas

- a) av insättaren för att erhålla clearingtjänster, förvaringstjänster eller betalningshanteringstjänster eller andra jämförbara tjänster inom ramen för en etablerad operativ relation från kreditinstitutet,
- b) i samband med delning av gemensamma uppgifter inom ramen för ett institutionellt skyddssystem som uppfyller kraven i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 eller inom en grupp av kooperativa kreditinstitut som är permanent anknutna till en central enhet som uppfyller kraven i artikel 113.6 i den förordningen, eller som en lagstadgad eller avtalsenligt fastställd insättning av ett annat kreditinstitut som är medlem i samma institutionella skyddssystem eller kooperativa nätverk, under förutsättning att dessa insättningar inte erkänns som likvida tillgångar för det insättande kreditinstitutet i enlighet med punkt 3 och artikel 16,
- c) av insättaren inom ramen för en annan etablerad operativ relation än den som anges i led a,
- d) av insättaren för att erhålla kontantclearings- och centrala kreditinstitutstjänster och där kreditinstitutet tillhör ett av de nätverk eller system som anges i artikel 16.

2. Genom undantag från punkt 1 ska kreditinstitut multiplicera den del av skulderna som härrör från sådana insättningar som avses i punkt 1 a som täcks av ett insättningsgarantisystem i enlighet med direktiv 94/19/EG eller direktiv 2014/49/EU eller ett likvärdigt insättningsgarantisystem i ett tredjeland med 5 %.

3. Inlåning från kreditinstitut som placeras i centrala kreditinstitut som anses vara likvida tillgångar för det insättande kreditinstitutet i enlighet med artikel 16 ska multipliceras med 100 % utflödessats för det centrala institutet på summan av dessa likvida tillgångar efter nedsättning. Dessa likvida tillgångar ska inte räknas in när det gäller att täcka andra utflöden än dem som avses i första meningen i denna punkt, och ska inte heller tas med då man beräknar sammansättningen av den återstående likviditetsbufferten på enligt artikel 17, för en central institution på individuell nivå.

4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller motsvarande tjänster som avses i leden a och d i punkt 1 gäller endast sådana tjänster i den omfattning de utförs inom ramen för ett etablerat förhållande som insättaren i väsentlig grad är beroende av. Sådana insättningar som avses i leden a, c och d i punkt 1 ska ha avsevärda lagenliga eller operativa begränsningar som gör stora uttag inom 30 kalenderdagar osannolikt. Mer tillgångar än vad som krävs för tillhandahållandet av operativa tjänster ska behandlas som icke-operativa insättningar.

5. Insättningar som härrör från korrespondentens bank- eller prime brokerage-tjänster och institutet ska inte behandlas som en operativ insättning och ska få 100 % utflödessats.

6. För att identifiera de insättningar som avses i led c i punkt 1 ska ett kreditinstitut anse att det finns ett etablerat operativt förhållande med en icke-finansiell kund, exklusive periodinsättningar, sparinsättningar och förmedlade insättningar, när samtliga av följande kriterier är uppfyllda:

- a) Ersättningen för kontot är prissatt minst 5 räntepunkter under den rådande räntan för kapitalmarknadsinlåning med jämförbara egenskaper, men den behöver inte vara negativ.
- b) Insättningen innehas i särskilt utsedda konton och är prissatt utan att det skapas ekonomiska incitament för insättaren att bibehålla medel i insättningen utöver det som behövs för det operativa förhållandet.
- c) Väsentliga transaktioner krediteras och debiteras frekvent på det berörda kontot.
- d) Ett av följande kriterier är uppfyllt:
 - i) Förhållandet med insättaren har existerat i minst 24 månader.
 - ii) Insättningen används för minst två aktiva tjänster. Dessa tjänster kan inkludera direkt eller indirekt tillgång till nationella eller internationella tjänster, värdepappershandel eller inlåningstjänster.

Enbart den del av insättningen som behövs för att använda den tjänst som insättningen är en biprodukt av ska behandlas som en operativ insättning. Överskottet ska behandlas som icke-operativt.

Artikel 28

Utflöden från andra skulder

1. Kreditinstitut ska multiplicera skulder som härrör från insättningar av kunder som är icke-finansiella kunder, suveräna stater, centralbanker, multilaterala utvecklingsbanker, offentliga organ, kreditunioner som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller av kunder som är inlåningsförmedlare, i den utsträckning de inte faller under artikel 27 med 40 %.

Genom undantag från det första stycket ska de skulder som avses i det stycket som täcks av ett insättningsgarantisystem i enlighet med direktiv 94/19/EG eller direktiv 2014/49/EU eller ett likvärdigt insättningsgarantisystem i ett tredjeland multipliceras med 20 %.

2. Kreditinstitutet ska multiplicera skulder från institutets egna driftsutgifter med 0 %.

3. Kreditinstitutet ska multiplicera skulder från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsrelaterade transaktioner som förfaller inom 30 kalenderdagar enligt definitionen i artikel 192.2 och 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013 med:

- a) 0 % om de är säkerställda med tillgångar som kan klassificeras som tillgångar på nivå 1 i enlighet med artikel 10, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f, eller om utlånan är en centralbank.
- b) 7 % om de är säkerställda med tillgångar som kan klassificeras som säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f.
- c) 15 % om de är säkerställda med tillgångar som kan klassificeras som tillgångar på nivå 2A i enlighet med artikel 11.
- d) 25 %:
 - i) Om de är säkerställda med de tillgångar som avses i leden i–iii) i artikel 13.2 g.
 - ii) Om de är säkerställda med tillgångar som inte kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med artiklarna 10 och 11 och långgivaren är en nationell regering, ett offentligt organ i den medlemsstat eller det tredjeland där kreditinstitutet har auktoriserats eller har etablerat en filial, eller en multilateral utvecklingsbank. Offentliga organ som får den behandlingen ska begränsas till sådana som har en riskvikt på 20 % eller lägre i enlighet med artikel 116.4 och 116.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
- e) 35 % om de är säkerställda med de underkategorier av tillgångar som avses i leden iv–v i artikel 13.2 g.

- f) 50 % om de är säkerställda av:
- i) Företagsvärdepapper som kan klassificeras som tillgångar på nivå 2B i enlighet med artikel 12.1 b.
 - ii) Aktier som kan klassificeras som tillgångar på nivå 2B i enlighet med artikel 12.1 c.
- g) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte kan klassificeras som likvida tillgångar i enlighet med avdelning II, med undantag för transaktioner som omfattas av led d ii) i denna punkt eller om utlånaren är en centralbank.
4. Swappar som förfaller inom de närmaste 30 dagarna ska leda till ett utflöde för det överskjutande likvida värdet av de tillgångar som lånas, jämfört med det likvida värdet av de tillgångar som lånas ut, såvida inte motparten är en centralbank, då 0 % utflöde ska tillämpas.
5. Avräkningsbalanser i åtskilda konton anknutna till klientskyddssystem som ålagts genom nationella föreskrifter ska behandlas som inflöden i enlighet med artikel 32 och ska exkluderas från lagret av likvida tillgångar.
6. Kreditinstituten ska tillämpa 100 % utflödessats för alla sedlar, obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitterats av ett kreditinstitut, såvida inte obligationen enbart säljs på detaljmarknaden och hålls i ett detaljkonto. I så fall kan dessa instrument behandlas som en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 29

Utflöden inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem

1. Genom undantag från artikel 31 får behöriga myndigheter auktorisera tillämpningen av en lägre utflödessats från fall till fall för outnyttjade kredit- och likviditetsfaciliteter när samtliga av följande villkor är uppfyllda:
- a) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde, även vid en kombinerad marknadsstress och idiosynkratisk stress för tillhandahållaren.
 - b) Motparten är ett moder- eller dotterinstitut till ett kreditinstitut eller ett annat dotterbolag till samma moderinstitut eller är anknuten till institutet genom ett förhållande enligt den betydelse som anges i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG⁽¹⁾ eller en medlem i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett centralinstitut eller en filial till ett nätverk eller en kooperativ grupp enligt artikel 10 i den förordningen.
 - c) Den lägre utflödessatsen ligger inte under den inflödessats som tillämpas av motparten.
 - d) Kreditinstitutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.
2. De behöriga myndigheterna kan bortse från det villkor som anges i led d i punkt 1 när artikel 20.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas. I detta fall måste följande ytterligare objektiva kriterier vara uppfyllda:
- a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet ska uppvisa en låg likviditetsriskprofil.
 - b) Det finns rättsligt bindande avtal och åtaganden mellan gruppenheter avseende de outnyttjade låne- eller likviditetsramarna.
 - c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil ska tas i lämpligt beaktande för tillhandahållaren av likviditets likviditetsriskförvaltning.

När en sådan lägre utflödessats får användas ska den behöriga myndigheten informera EBA om resultatet av det förfarande som avses i artikel 20.1 b i förordning (EU) nr 575/2013. Efterlevnaden av villkoren för sådana lägre utflöden ska regelbundet granskas av den behöriga myndigheten.

Artikel 30

Ytterligare utflöden

1. Andra säkerheter än de kontanter och tillgångar som avses i artikel 10 som lämnas av kreditinstitutet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och kreditderivat ska omfattas av ett ytterligare utflöde på 20 %.

Säkerheter i de tillgångar som avses i artikel 10.1 f som lämnas av kreditinstitutet för kontrakt som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och kreditderivat ska omfattas av ett ytterligare utflöde på 10 %.

⁽¹⁾ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1).

2. Kreditinstitutet ska beräkna och meddela de behöriga myndigheterna ett ytterligare utflöde för alla kontrakt som ingås enligt de avtalsenliga villkoren som inom 30 kalenderdagar och efter en avsevärd försämring av kreditinstitutets kreditkvalitet leder till ytterligare likviditetsutflöden eller behov av att ställa säkerheter. Kreditinstitutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om detta utflöde senast vid inlämningen av rapporten i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013. Om de behöriga myndigheterna anser sådana utflöden väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden, ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, inbegripet ett likviditetsutflöde som motsvarar de ytterligare behov av att ställa säkerheter eller kontant utflöden som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att institutets externa kreditvärdering sänks med tre steg. Kreditinstitutet ska tillämpa en utflödessats på 100 % för dessa ytterligare säkerhets- eller kontantutflöden. Kreditinstitutet ska regelbundet se över omfattningen av denna väsentliga försämring mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.
3. Kreditinstitutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar de behov av att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, finansiella transaktioner och andra avtal, om de är väsentliga. Denna beräkning ska göras i enlighet med den delegerade akt som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 423.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
4. Kreditinstitutet ska på nettobasis beakta de utflöden och inflöden som förväntas under 30 kalenderdagar från de kontrakt som förtecknas i bilaga II i förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 21. Avseende ett nettoutflöde ska kreditinstitutet multiplicera resultatet med en utflödessats på 100 %. Kreditinstitutet ska exkludera sådana likviditetskrav från beräkningarna som skulle härröra från tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3.
5. Kreditinstitutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar 100 % av marknadsvärdet på värdepapper eller andra tillgångar som blankats och ska levereras inom en period på 30 kalenderdagar, såvida kreditinstitutet inte äger de värdepapper som ska levereras eller har lånat dem på villkor som innebär att de ska återlämnas först efter 30 kalenderdagar och värdepapperen inte ingår i kreditinstitutets likvida tillgångar. Om den korta positionen täcks av en finansiell transaktion med säkerställda värdepapper ska kreditinstitutet anta att den korta positionen kommer att upprätthållas under en period på 30 kalenderdagar och få ett utflöde på 0 %.
6. Kreditinstitutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar 100 % av
 - a) den överskjutande säkerhet som kreditinstitutet har som avtalsenligt kan begäras ut när som helst av motparten,
 - b) säkerheter som ska lämnas till en motpart inom 30 kalenderdagar,
 - c) säkerheter som motsvarar tillgångar som skulle kunna klassificeras som likvida tillgångar enligt avdelning II som kan ersättas av tillgångar som motsvarar tillgångar som inte skulle kunna klassificeras som likvida tillgångar enligt avdelning II utan kreditinstitutets samtycke.
7. Insättningar som tas emot som säkerheter ska inte anses vara skulder enligt artiklarna 27 eller 29 men ska omfattas av bestämmelserna i punkterna 1–6 i denna artikel då det är tillämpligt.
8. Kreditinstitutet ska anta ett utflöde på 100 % för finansieringsförlust för värdepapper med bakomliggande tillgångar, säkerställda obligationer och andra strukturerade finansieringsinstrument som förfaller inom 30 kalenderdagar, när dessa instrument emitteras av kreditinstitutet självt eller av in-teckningar eller av specialföretag genom finansiering från kreditinstitutet.
9. Kreditinstitutet ska anta ett utflöde på 100 % för finansieringsförlust för tillgångsbaserade certifikat, in-teckningar, värdepappersinvesteringsverktyg och andra sådana finansieringsfaciliteter. Denna utflödessats på 100 % ska tillämpas på det förfallande beloppet eller på det tillgångsbelopp som möjligtvis kan återlämnas eller vars likviditet kan begäras.
10. För den andelen finansieringsprogram enligt punkterna 8 och 9 behöver kreditinstitutet som är tillhandahållare av anknutna likviditetsfaciliteter inte dubbelräkna de förfallande finansieringsinstrumenten och likviditetsfaciliteten för grupp-baserade program.
11. Tillgångar som lånas på en osäkrad basis och som förfaller inom 30 kalenderdagar ska antas avvecklas helt, vilket leder till ett utflöde på 100 % för likvida tillgångar såvida inte kreditinstitutet äger värdepappren och de inte utgör en del av kreditinstitutets likviditetsbuffert.
12. Vad gäller tillhandahållandet av prime brokerage-tjänster ska sådana transaktioner som sker när ett kreditinstitut har finansierat en kunds tillgångar genom att netta dem internt mot en annan kunds blankning omfattas av ett utflöde på 50 % för en villkorad skyldighet, eftersom kreditinstitutet i händelse av kunduttag kan bli skyldig att hitta ytterligare finansieringskällor för att täcka dessa positioner.

Artikel 31

Utflöden från kredit- och likviditetsfaciliteter

1. I denna artikel avses med likviditetsfacilitet alla beviljade, outnyttjade reservfaciliteter som ska utnyttjas för att refinansiera en kunds skuldförpliktelser i situationer då kunden inte kan förlänga sin skuld på finansmarknaderna. Dess belopp ska beräknas som det skuldbelopp som emitterats av kunden, som är utestående och som förfaller inom 30 kalenderdagar, och som har den faciliteten som säkerhetsmekanism. Den andel av en likviditetsfacilitet som ligger bakom en skuld som inte förfaller inom 30 kalenderdagar ska undantas från facilitetens definitionsram. Facilitetens eventuella ytterligare kapacitet ska behandlas som en beviljad kreditfacilitet med tillhörande uttagssats enligt denna artikel. Allmänna rörelsekapitalsfaciliteter för juridiska personer kommer inte att klassificeras som likviditetsfaciliteter, utan som kreditfaciliteter.

2. Kreditinstituten ska beräkna utflödena för kredit- och likviditetsfaciliteter genom att multiplicera beloppet för kredit- och likviditetsfaciliteterna med motsvarande utflödessatser som anges i punkterna 3–5. Utflödena från beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter ska fastställas som en procentandel av det maximala belopp som kan tas ut inom 30 kalenderdagar, efter avdrag för alla likviditetskrav som kan tillämpas enligt artikel 23 för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen och efter avdrag för alla säkerheter som tillgängliggörs för ett kreditinstitut och värderas i enlighet med artikel 9, under förutsättning att säkerheten uppfyller samtliga av följande krav:

- a) Den kan återanvändas eller belånas av kreditinstituten.
- b) Den innehas i form av likvida tillgångar, men erkänns inte som en del av likviditetsbufferten.
- c) Den består inte av tillgångar som emitterats av facilitetens motpart eller av någon av dess anknutna enheter.

Om den information som behövs finns tillgänglig för kreditinstituten ska det högsta belopp som kan utnyttjas för kredit- och likviditetsfaciliteter fastställas som det högst belopp som kan utnyttjas med tanke på motpartens egna skyldigheter eller det fördefinierade avtalsenliga uttagsschemat som förfaller inom 30 kalenderdagar.

3. Det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade beviljade kreditfaciliteter och outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter under de närmaste 30 kalenderdagarna ska multipliceras med 5 % om de klassificeras som exponeringsklassen inlåningar från allmänheten.

4. Det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade beviljade kreditfaciliteter inom 30 kalenderdagarna ska multipliceras med 10 % när de uppfyller följande villkor:

- a) De uppfyller inte kraven för exponeringsklassen inlåning från allmänheten.
- b) De har tillhandahållits till kunder som inte är finansiella kunder, inbegripet icke-finansiella företag, suveräna stater, centralbanker, multilaterala utvecklingsbanker och offentliga organ.
- c) De har inte tillhandahållits i syfte att ersätta finansiering till kunden i situationer då kunden inte lyckas uppnå kraven för finansiering på finansmarknaderna.

5. Det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter under de närmaste 30 kalenderdagarna ska multipliceras med 30 % när de uppfyller villkoren i punkt 4 leden a och b och med 40 % när de tillhandahålls till privata investeringsbolag.

6. En likviditetsfacilitets outnyttjade beviljade belopp som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för ett sådant specialföretag att köpa tillgångar, förutom värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder, ska multipliceras med 10 % i den utsträckning det överstiger det tillgångsbelopp som köps från kunder just nu och när det högsta belopp som kan utnyttjas är avtalsenligt begränsat till det tillgångsbelopp som köps just nu.

7. Ett centralt institut i ett sådant system eller nätverk som avses i artikel 16 ska multiplicera den likviditetsfinansiering som beviljats ett medlemsinstitut med en utflödessats på 75 % när detta medlemsinstitut kan behandla likviditetsfinansieringen som en likvid tillgång i enlighet med artikel 16.2. En utflödessats på 75 % ska tillämpas på likviditetsfinansieringens beviljade kapitalbelopp.

8. Kreditinstituten ska multiplicera det högsta belopp som kan utnyttjas från outnyttjade, beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter inom 30 kalenderdagarna med motsvarande utflödessats enligt följande:

- a) 40 % för kredit- och likviditetsfaciliteter som ställts ut till kreditinstitut och för kreditfaciliteter som ställts ut till andra reglerade finansinstitut, inbegripet försäkringsbolag och värdepappersföretag, fonder eller fonder med fast andelskapital.

- b) 100 % för likviditetsfaciliteter som kreditinstitutet har beviljat till andra specialföretag för värdepapperisering än dem som avses i punkt 6 och för arrangemang enligt vilka institutet måste köpa eller byta tillgångar med ett specialföretag för värdepapperisering.
- c) 100 % för kredit- och likviditetsfaciliteter till sådana finansiella kunder som inte avses i leden a och b i punkterna 1–7.

9. Genom undantag från punkterna 1–8 får kreditinstitut som har etablerats och finansieras av den nationella regeringen eller ett delstatligt självstyrelseorgan i minst en medlemsstat tillämpa de behandlingar som anges i punkterna 3 och 4 för kredit- och likviditetsfaciliteter som ställs ut till subventionerade långgivare endast för att direkt eller indirekt finansiera subventionerade lån, under förutsättning att dessa lån uppfyller de krav gällande utflödessatser som avses i punkterna 3 och 4.

Genom undantag från artikel 32.3 g kan ett symmetriskt inflöde och utflöde tillämpas av kreditinstituten när sådana subventionerade lån ställs ut som pass through-lån via ett annat kreditinstitut som fungerar som mellanhand.

De subventionerade lån som avses i denna punkt ska endast vara tillgängliga för personer som inte är finansiella kunder på icke konkurrensutsatt, icke vinstdrivande grund för att främja unionens offentliga politiska mål eller de offentliga politiska mål som fastställts av regeringen eller av delstatliga självstyrelseorgan i den medlemsstaten. Det ska endast vara möjligt utnyttja sådana faciliteter efter en rimligen förväntad begäran om ett subventionerat lån och upp till beloppet för en sådan begäran under förutsättning att det följer en rapport om användningen av den distribuerade finansieringen.

10. Kreditinstitut ska multiplicera alla likviditetsutflöden som härrör från skulder som förfaller om 30 kalenderdagar med 100 %, med undantag för de som avses i artiklarna 23–31.

KAPITEL 3

Likviditetsinflöden

Artikel 32

Inflöden

- Likviditetsinflödena ska bedömas över en period på 30 kalenderdagar. De ska endast bestå av avtalsenliga inflöden från exponeringar som inte har förfallit och för vilka kreditinstitutet inte har någon anledning att förvänta sig bristande uppfyllelse inom 30 kalenderdagar.
- Likviditetsinflödena ska få en inflödessats på 100 %, vilket i synnerhet inbegriper följande inflöden:
 - Fordringar från centralbanker och finansiella kunder. Vad gäller de senare ska i synnerhet inflöden från följande transaktioner anses omfattas av inflödessatsen på 100 %:
 - Värdepapper som förfaller inom 30 kalenderdagar.
 - De handelsfinanstransaktioner som avses i led b i andra stycket i artikel 162.3 i förordning (EU) nr 575/2013 med en återstående löptid på mindre än 30 kalenderdagar.
 - Fordringar från positioner i större aktieindexinstrument, förutsatt att det inte sker någon dubbelräkning med likvida tillgångar. Dessa belopp ska inbegripa fordringar som förfaller inom 30 kalenderdagar, som utdelning i kontanter från sådana större index och kontanter som ska betalas in från sådana instruments som sålts men ännu inte klarats upp, om de inte erkänns som likvida tillgångar i enlighet med avdelning II.
- Med avvikelse från punkt 2 ska de inflöden som anges i denna punkt omfattas av följande krav:
 - Fordringar från icke-finansiella kunder för betalning av kapitalbelopp ska räknas ned med 50 % av värdet eller av de avtalsenliga förpliktelserna gentemot dessa kunder om att förlänga finansieringen, beroende på vilket värde som är högst. I detta led avses med icke-finansiella kunder företag, suveräna stater, multilaterala utvecklingsbanker och offentliga organ. Som undantag får de kreditinstitut som har erhållit en utfästelse enligt artikel 31.9 om att de ska betala ut ett subventionerat lån till en slutlig mottagare, eller om har erhållit en liknande utfästelse från en multilateral utvecklingsbank eller ett offentligt organ, beakta ett inflöde upp till det belopp som motsvarar det utflöde som de tillämpar på den motsvarande förpliktelsen att bevilja sådana subventionerade lån.
 - Fordringar från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner i enlighet med definitionen i punkterna 2 och 3 i artikel 192 i förordning (EU) nr 575/2013, där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar,

ska inte beaktas upp till nettovärdet med hänsyn för nedsättningar av de likvida tillgångarna i enlighet med avdelning II. Fordringar för det återstående värdet, eller när de är säkerställda med tillgångar som inte uppfyller kraven för likvida tillgångar i enlighet med avdelning II, ska beaktas fullt ut. Inget inflöde tilläts om säkerheten används för att täcka en blankning i enlighet med artikel 30.5.

- c) Fordringar från avtalsenligt förfallande marginallån mot icke-likvida tillgångar som säkerhet kan få en inflödessats på 50 %. Sådana inflöden kan endast beaktas om kreditinstitutet inte använder den ursprungliga säkerheten mot lånen för att täcka eventuella blankningar.
- d) Fordringar som det kreditinstitut som äger fordringarna behandlar i enlighet med artikel 27, med undantag för insättningar hos ett sådant centralt institut som avses i artikel 27.3, ska multipliceras med en motsvarande symmetrisk inflödessats. När en motsvarande sats inte kan fastställas ska en inflödessats på 5 % tillämpas.
- e) Swappar som förfaller inom 30 kalenderdagar ska leda till ett inflöde för det likvida överskottsvärdet av de tillgångar som lånats ut jämfört med det likvida värdet av de tillgångar som lånats.
- f) Om en säkerhet som erhållits genom omvända repor, värdepapperslån eller swappar, som förfaller inom 30 dagar, ombelånas och används för att täcka blankningar som kan utökas med mer än 30 dagar ska ett kreditinstitut anta att sådana arrangemang med omvända repor eller värdepapperslån kommer att förlängas och inte kommer att ge upphov till några kontantinföden som återspeglar dess behov av att fortsätta att täcka blankningarna eller att återköpa de berörda värdepapperna. Blankningar inkluderar både fall när kreditinstitutet i en kopplad bok blankade ett värdepapper helt som en del av en handels- eller kurssäkringsstrategi och fall när ett kreditinstitut saknar ett värdepapper i den kopplade repoboken och har lånat ett värdepapper för en bestämd period och lånat ut värdepappret för en längre period.
- g) Outnyttjade kredit- eller likviditetsfaciliteter och andra beviljanden från andra organ än centralbanker och dem som avses i artikel 34 ska inte beaktas. Outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter från centralbanker som erkänns som likvida tillgångar i enlighet med artikel 14 ska inte beaktas som ett inflöde.
- h) Fordringar från värdepapper som emitterats av kreditinstitutet själv eller av ett anknutet organ ska beaktas på nettobasis med en inflödessats som tillämpas på basis av den inflödessats som tillämpas på den bakomliggande tillgången enligt denna artikel.
- i) Tillgångar med ett odefinierat slutdatum för avtalet ska beaktas med ett inflöde på 20 %, under förutsättning att kontraktet låter kreditinstitutet göra uttag eller begära betalning inom 30 dagar.

4. Punkt 3 a ska inte gälla fordringar från utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner i enlighet med definitionen i punkterna 2 och 3 i artikel 192 i förordning (EU) nr 575/2013, där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar i enlighet med avdelning II och som avses i punkt 3 b. Inflöden från utsläpp av balans i åtskiljda konton i enlighet med regleringskrav för skydd av tillgångar inom kundhandel ska beaktas fullständigt, under förutsättning att dessa åtskiljda balanser upprätthålls som likvida tillgångar i enlighet med avdelning II.

5. Utflöden och inflöden som förväntas under 30 kalenderdagar från de avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 ska beräknas på nettobasis i enlighet med artikel 21 i och ska multipliceras med 100 % i händelse av ett nettoinflöde.

6. Kreditinstitutet ska inte beakta inflöden från någon av de likvida tillgångar som avses i avdelning II, förutom förfallna inbetalningar för tillgångarna som inte återspeglas i tillgångarnas marknadsvärde.

7. Kreditinstitutet ska inte beakta inflöden från nyingångna skyldigheter.

8. Kreditinstitutet ska endast beakta likviditetsinflöden som ska tas emot i tredjeländer när det förekommer överföringsbegränsningar eller som är denominerade i icke-konvertibla valutor i den mån de motsvarar utflöden i det berörda tredjelandet respektive den berörda valutan.

Artikel 33

Övre tak för inflöden

1. Kreditinstitutet ska begränsa erkännandet av likviditetsinflöden till 75 % av de totala likviditetsutflöden som definieras i kapitel 2, såvida inte ett specifikt inflöde undantas enligt punkterna 2, 3 eller 4.

2. Kreditinstituten kan helt eller delvis undanta följande likviditetsinflöden från det övre tak som anges i punkt 1 efter ett förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten:
- Inflöden när tillhandahållaren är ett moderbolag eller dotterbolag till kreditinstitutet eller ett annat dotterbolag till samma moderbolag eller är anknuten till kreditinstitutet genom ett förhållande i den betydelse som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.
 - Inflöden från insättningar som placeras hos andra kreditinstitut inom en grupp av enheter som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 113.6 och 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - Inflöden som avses i artikel 26, inbegripet inflöden från lån som förknippas med hypotekslån, eller sådana subventionerade lån som avses i artikel 31.9 eller från en multilateral utvecklingsbank eller ett offentligt organ som kreditinstitutet har passerat igenom.
3. Specialiserade kreditinstitut får efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten befrias från det övre taket för inflöden när deras huvudsakliga verksamheter utgörs av leasing- och factoringaffärer, med undantag för de verksamheter som beskrivs i punkt 4, och villkoren i punkt 5 är uppfyllda.
4. Specialiserade kreditinstitut kan efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten omfattas av ett övre tak för inflöden på 90 % när villkoren i punkt 5 är uppfyllda och deras huvudsakliga verksamheter består av följande:
- Finansiering för förvärv av motorfordon.
 - Konsumentkredit enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG.
5. De kreditinstitut som avses i punkt 3 får befrias från det övre taket för inflöden och de kreditinstitut som avses i punkt 4 får tillämpa ett högre tak på 90 % under förutsättning att de uppfyller följande villkor:
- Affärsverksamheterna uppvisar en låg likviditetsriskprofil, med beaktande av följande faktorer:
 - Tidpunkten för inflödena matchar tidpunkten för utflödena.
 - På individuell nivå är kreditinstitutet inte väsentligen finansierat av inlåningar från allmänheten.
 - På individuell nivå överskrider deras huvudsakliga verksamheter, som avses i punkterna 3 eller 4, en kvot på 80 % av den totala balansräkningen.
 - Undantagen redovisas i årsrapporter.
- De behöriga myndigheterna ska informera EBA om vilka specialiserade kreditinstitut som har befriats eller som omfattas av ett högre tak, tillsammans med en motivering. EBA ska offentliggöra och upprätthålla en förteckning över de specialiserade kreditinstitut som är befriade eller som omfattas av ett högre tak. EBA kan begära kompletterande dokumentation.
6. De undantag som anges i punkterna 2, 3 och 4 kan tillämpas både på individuell nivå och gruppnivå när de godkänns av den behöriga myndigheten enligt artikel 2.3 e.
7. Kreditinstitut ska själva fastställa beloppet för likviditetsutflödet netto, och ska därvid tillämpa beloppsgränsen för inflöde enligt formeln i bilaga II i denna förordning.

Artikel 34

Inflöden inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem

1. Genom avvikelse från artikel 32.3 g får behöriga myndigheter auktorisera tillämpningen av ett högre inflöde från fall till fall för outnyttjade kredit- och likviditetsfaciliteter när samtliga av följande villkor är uppfyllda:
- Det finns skäl att förvänta sig ett högre inflöde, även vid en kombinerad marknadsstress och idiosynkratisk stress för tillhandahållaren.
 - Motparten utgör moderbolag eller dotterinstitut till ett kreditinstitut eller ett annat dotterinstitut till samma moderinstitut eller anknuten till institutet genom ett förhållande enligt den betydelse som anges i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG eller en medlem i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett centralt institut eller en filial till ett nätverk eller en kooperativ grupp som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - När inflödessatsen överstiger 40 % tillämpas en motsvarande symmetrisk utflödessats av motparten genom undantag från artikel 31.
 - Kreditinstitutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.

2. När kreditinstitutet och motpartsinstitutet är etablerade i olika medlemsstater kan behöriga myndigheter bortse från det villkor som anges i led d i punkt 1 när följande kompletterande, objektiva kriterier a–c är uppfylla utöver kriteriet i punkt 1:

- a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet uppvisar en låg likviditetsriskprofil.
- b) Det finns rättsligt bindande avtal och åtaganden mellan gruppenheter avseende låne- eller likviditetsramen.
- c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil har tagits i lämpligt beaktande för tillhandahållaren av likviditets likviditetsriskförvaltning.

De behöriga myndigheterna ska arbeta tillsammans i fullständigt samråd i enlighet med artikel 20.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 för att avgöra huruvida de kompletterande kriterier som anges i denna punkt uppfylls.

3. När de kompletterande kriterierna i punkt 2 är uppfyllda ska likviditetsmottagarens behöriga myndighet få tillämpa en förmånlig inflödessats på upp till 40 %. Godkännande från bägge behöriga myndigheter krävs dock för förmånliga satser som är högre än 40 %, vilka ska tillämpas på en symmetrisk basis.

När tillämpningen av en förmånlig inflödessats som är högre än 40 % auktoriseras ska den behöriga myndigheten informera EBA om resultatet av det förfarande som avses i punkt 2. Efterlevnaden av villkoren för sådana högre inflöden ska regelbundet granskas av den behöriga myndigheten.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Banktillgångar som säkerställs av en medlemsstat för vilka äldre regler får tillämpas

1. Tillgångar som utfärdats av kreditinstitut som gynnas av en garanti från en medlemsstats nationella regering ska endast klassificeras som tillgångar på nivå 1 när garantin

- a) beviljades för ett maxbelopp före den 30 juni 2014,
- b) är en direkt, tydlig, oåterkallelig och ovillkorlig garanti och täcker underlåtenheten att betala kapitalbelopp och ränta när de förfaller.

2. När borgensmannen är ett delstatligt eller lokalt självstyrelseorgan eller en myndighet i en medlemsstat ska den säkerställda tillgången endast klassificeras som en tillgång på nivå 1 när exponeringarna mot sådana delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen i enlighet med artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och garantin uppfyller de krav som anges i punkt 1.

3. De tillgångar som avses i punkterna 1 och 2 ska fortsätta att klassificeras som tillgångar på nivå 1 så länge som garantin är giltig i förhållande till den berörda utfärdaren eller dennes tillgångar, enligt vad som är tillämpligt, enligt ändring eller ersättning emellanåt. När ett garantibelopp till fördel för en utfärdare eller dennes tillgångar ökas när som helst efter den 30 juni 2014 ska tillgångarna endast klassificeras som likvida tillgångar upp till det högsta beloppet för den garanti som beviljades före detta datum.

4. De tillgångar som avses i denna artikel ska omfattas av samma krav som tillämpas enligt denna förordning på tillgångar på nivå 1 som representerar fordringar på eller som säkerställs av den nationella regeringen eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller de offentliga organ som avses i artikel 10.1 c.

5. När ett kreditinstitut eller dess tillgångar gynnas av ett garantisystem ska systemet som helhet anses vara en garanti enligt denna artikel.

Artikel 36

Övergångsbestämmelse för medlemsstatsfinansierade organ för förvaltning av problemtillgångar

1. Prioriterade obligationer som utfärdats av följande medlemsstatsfinansierade organ för förvaltning av problemtillgångar ska klassificeras som tillgångar på nivå 1 fram till den 31 december 2023:

- a) I Irland, National Asset Management Agency (NAMA).
- b) I Spanien, Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, SA (SAREB).

- c) I Slovenien, Bank Asset Management Company, som är etablerad enligt Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act (MSSBA).
2. De tillgångar som avses i punkt 1 ska omfattas av samma krav som tillämpas enligt denna förordning på tillgångar på nivå 1 som representerar fordringar på eller som säkerställs av den nationella regeringen eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller de offentliga organ som avses i artikel 10.1 c.

Artikel 37

Övergångsbestämmelser avseende värdepapperiseringar med bostadslån som bakomliggande tillgång

1. Genom undantag från artikel 13 ska värdepapperiseringar som emitteras före den 1 oktober 2015 och där de bakomliggande exponeringarna är bostadslån som avses i artikel 13.2 g i vara kvalificerade som tillgångar på nivå 2B, förutsatt de uppfyller alla kriterier i artikel 13 utom de ovan nämnda villkoren i artikel 13.2 g i avseende förhållandena mellan lån och värde respektive mellan lån och inkomst.
2. Genom undantag från artikel 13 ska värdepapperiseringar som emitteras efter den 1 oktober 2015 och där de bakomliggande exponeringarna är bostadslån som avses i artikel 13.2 g och som inte uppfyller de villkor för förhållandet mellan mellan lån och värde respektive mellan lån och inkomst som anges i det ledet vara kvalificerade som tillgångar på nivå 2B fram till den 1 oktober 2025, förutsatt att de bakomliggande exponeringarna innefattar bostadslån som inte inte vara föremål för någon nationell lag som reglerade förhållandet mellan lån och inkomst i det skede de beviljades, och att dessa bostadslån beviljades före den 1 oktober 2015.

Artikel 38

Övergångsbestämmelser för införande av likviditetstäckningskvoten

1. I enlighet med artikel 460.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den likviditetstäckningskvot som fastställs i artikel 4 införas enligt följande:
- 60 % av likviditetstäckningskravet från och med den 1 oktober 2015.
 - 70 % från och med den 1 januari 2016.
 - 80 % från och med den 1 januari 2017.
 - 100 % från och med den 1 januari 2018.
2. I enlighet med artikel 412.5 i förordning (EU) nr 575/2013 kan medlemsstater eller behöriga myndigheter begära att inhemskt auktoriserade kreditinstitut eller delinstitut till sådana kreditinstitut ska upprätthålla ett högre likviditetstäckningskrav, upp till 100 % fram till dess att den bindande minimistandarden är helt införd med en sats på 100 % i enlighet med denna förordning.

Artikel 39

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 oktober 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 oktober 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Formler för fastställande av likviditetsbuffertens sammansättning

1. Kreditinstitut ska använda de formler som anges i denna bilaga för att fastställa sammansättningen för sin likviditetsbuffert i enlighet med artikel 16.
2. Beräkning av likviditetsbufferten: Vad gäller beräkningsdatumet ska kreditinstitutets likviditetsbuffert vara likvärdig med
 - a) tillgångsbeloppet för nivå 1, plus
 - b) tillgångsbeloppet för nivå 2A, plus
 - c) tillgångsbeloppet för nivå 2B,minus det mindre av
 - d) summan av a, b och c, eller
 - e) *det överstigande likvida tillgångsbeloppet* beräknat i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna bilaga.
3. *Det överstigande likvida tillgångsbeloppet*: Detta belopp ska bestå av nedan definierade delar:
 - a) Ett anpassat tillgångsbelopp för nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer, som ska vara likvärdigt med alla likvida tillgångar för nivå 1, med undantag för säkerställda obligationer tillhörande nivå 1, som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av varje eventuell transaktion avseende säkrad finansiering, avseende säkrat lån, avseende utbyte av tillgångar eller avseende en derivattransaktion där säkerhet ställts som löper ut inom 30 dagar från beräkningsdatumet och i samband med vilken kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar beträffande minst ett av transaktionens ben.
 - b) Ett anpassat tillgångsbelopp för nivå 1 i form av säkerställda obligationer, som ska vara likvärdigt med värdet efter nedsättning av alla säkerställda obligationer tillhörande nivå 1 som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av varje eventuell transaktion avseende säkrad finansiering, avseende säkrat lån, avseende utbyte av tillgångar eller avseende en derivattransaktion där säkerhet ställts som löper ut inom 30 dagar från beräkningsdatumet och i samband med vilken kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar beträffande minst ett av transaktionens ben.
 - c) Ett anpassat tillgångsbelopp för nivå 2A, som ska vara likvärdigt med värdet efter nedsättning av alla tillgångar tillhörande nivå 2A som skulle innehas av kreditinstitutet vid avvecklingen av varje eventuell transaktion avseende säkrad finansiering, avseende säkrat lån, avseende utbyte av tillgångar eller avseende en derivattransaktion där säkerhet ställts som löper ut inom 30 dagar från beräkningsdatumet och i samband med vilken kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar beträffande minst ett av transaktionens ben.
 - d) Ett anpassat tillgångsbelopp för nivå 2B, som ska vara likvärdigt med värdet efter nedsättning av alla tillgångar tillhörande nivå 2B som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av varje eventuell transaktion avseende säkrad finansiering, avseende säkrat lån, avseende utbyte av tillgångar eller avseende en derivattransaktion där säkerhet ställts som löper ut inom 30 dagar från beräkningsdatumet och i samband med vilken kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar beträffande minst ett av transaktionens ben.
4. Beräkning av *det överstigande likvida tillgångsbeloppet*: Detta belopp ska vara likvärdigt med
 - a) det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer, plus
 - b) det anpassade beloppet för nivå 1 i form av säkerställda obligationer, plus
 - c) det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2A, plus
 - d) det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2B,minus det mindre av
 - e) summan av a, b, c och d,
 - f) 100/30 gånger a,
 - g) 100/60 gånger summan av a och b,
 - h) 100/85 gånger summan av a, b och c.

5. Efter att hänsyn har tagits till avveckling av varje eventuell transaktion avseende säkrad finansiering, säkrat lån, säkrat utbyte av tillgångar eller en säkrad derivattransaktion, samt efter att ovan angivna tak tillämpats i enlighet med artikel 17, ska likviditetsbuffertens sammansättning fastställas på följande sätt:

a'' (det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer efter tillämpning av tak)

= a (det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer före tillämpning av tak)

b'' (det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 1 i form av säkerställda obligationer efter tillämpning av tak)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

där b = det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 1 i form av säkerställda obligationer före tillämpning av tak

c'' (det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2A efter tillämpning av tak)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

där c = det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2A före tillämpning av tak

d'' (det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2B efter tillämpning av tak)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

Där d = det anpassade tillgångsbeloppet för nivå 2B före tillämpning av tak)

BILAGA II

Formel för beräkning av nettolikviditetsutflöden

NLO = Nettolikviditetsutflöde

TO = Totala utflöden

TI = Totala inflöden

FEI = Fullt undantagna inflöden

IHC = Inflöden som omfattas av ett högre tak på 90 % utflöden

IC = Inflöden som omfattas av ett tak på 75 % av utflödena

Nettolikviditetsutflödet är lika med de totala utflödena minus reduktionen för fullt undantagna inflöden minus inflöden som omfattas av taket på 90 % minus inflöden som omfattas av taket på 75 %.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$
